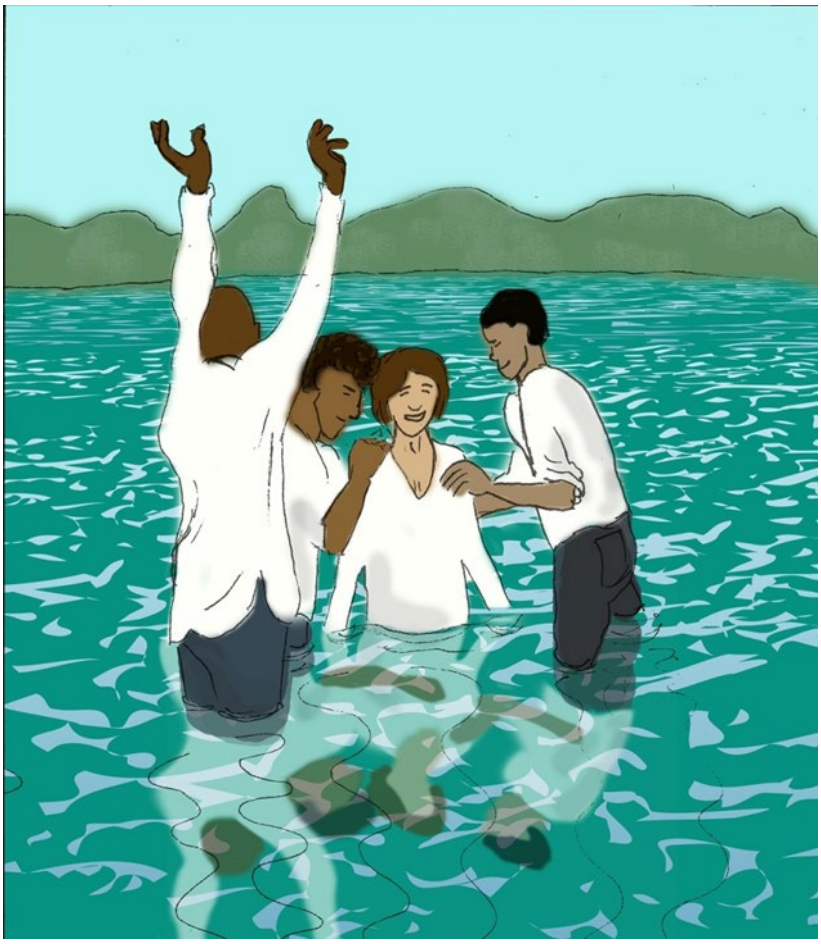
آمادگی برای تعمید مسیحی

راهنمای رهبر

ای.آر.بی.- بی.پی. ۱۰۱۱۲
۱۳۴۲۵F-مارسِل ۱۲CEDEX
فرانسه
www.ProgressingTogether.com
آگوست ۲۰۱۷

مقدمه‌ی کلی

این مجموعه، با این اشتیاق تهیه شده که متناسب با نیازهای خاص آفریقای شمالی باشد. پس از سال‌ها مشاهده‌ی دشواری‌های مربوط به تعمید و ورود تعمیدیافتگان به کلیسا، تلاش کردیم از بعضی از دام‌ها جلوگیری کنیم. ما از این فرصت شگفت‌انگیزی که به ما داده شده، استفاده می‌کنیم و وقتی کسی از ما می‌خواهد که تعمید بیابد، ما معتقدیم که این یک موقعیت منحصر به فرد است؛ به این دلیل منحصر به فرد است که وقتی کسی می‌خواهد تعمید بیابد، او علاقمند است که همه‌چیز را درباره‌ی ایمان جدیدش بداند. به همین دلیل شایسته است که تلاش کنیم و این دوره را به بهترین شکل ممکن ارائه کنیم.

اهداف دوره

۱. این درس‌ها باید در دسترس همگان باشد، بدون توجه به سطح تحصیلی یا اصلیت مذهبی شرکت‌کنندگان. این درس‌ها فقط با پیش‌فرض آگاهی از زندگی و کار عیسی و شناخت اندکی از کتاب‌مقدس تهیه شده است. پایه‌ی تعمید با ترتیب زمانی ارائه شده و مطالب زیادی به‌صورت روایت ارائه شده است. این درس‌ها را به‌راحتی می‌توان دنبال کرد.

۲. کسانی‌که کاربردها را می‌بینند، این درس‌ها، بیش از اکثر دوره‌های آمادگی برای تعمید، چیزهای زیادی را درباره‌ی آموزه‌ی پایه‌ای ارائه می‌کند. وقتی پاراگراف‌هایی را بین پرانتز می‌بینید [...]، محتوای آن برای این دوره ضروری نیست، بلکه به کسانی کمک می‌کند که می‌خواهند به درک بیشتری دست یابند.

۳. این تعلیم بر پایه‌ی کتاب‌مقدس است و نمونه‌ی خوبی برای اصول تفسیر سالم است. این دوره، آیات را از زمینه‌شان خارج نمی‌کند تا یک نکته‌ی آموزه‌ای را تأیید کند. اول از همه می‌پرسد، این متن برای مخاطبین اصلی چه مفهومی داشت؛ فقط بعد از این کار می‌توانیم برای امروز خود نتیجه‌گیری کنیم.

۴. روش میان‌فرقه‌ای خوشایند است، با توجه به این حقیقت که شخص، دیر یا زود، کلیسای درحالِ رشد را در ارتباط با فرقه‌هایی خواهد دید که آداب و رسوم و تعالیم متفاوتی دارند. ما با درک متقابل کمک می‌کنیم. حتی اگر این مطابق نقطه‌نظر شخصی ما نباشد، می‌توانیم نشان بدهیم که کلیساهای مختلف به چه چیزی معتقدند و این آزادی را به افراد بدهیم که با وجدان خودشان انتخاب کنند که به چه چیزی اعتقاد دارند. در بررسی این درس‌ها، می‌توانید در عمل این چیزها را ببینید؛ ما یک پایه‌ی محکم کتاب‌مقدسی ارائه می‌کنیم و تفاوت‌های فرقه‌ای به‌عنوان موضوع ثانوی در نظر گرفته می‌شوند.

۵. این درس‌ها طوری تهیه شده‌اند که به‌راحتی منتقل شوند. البته که این یک محتوایی دارد و به‌تنهایی کار دشواری است؛ اما در تقسیم‌بندی هر درس با مقدمه، روایت، آیه‌ی کلیدی و نتیجه؛ این تعلیم به‌راحتی انتقال‌پذیر می‌شود، حتی به‌صورت شفاهی.

۶. این دوره برای فرهنگ‌های شفاهی تنظیم شده: یعنی اکثریت افراد ترجیح می‌دهند یک روایت به‌صورت شفاهی منتقل شود، نه به‌صورت دروس آموزه‌ای. اصلِ مطالب این درس به‌صورت روایت است که با یک آیه‌ی حفظی ادامه می‌یابد. بنابراین، در دسترس افراد بی‌سواد قرار دارد. اگر می‌خواهیم گروه‌های کوچک ایمانداران، احتمالاً در کشوری که امکانات محدودی دارد، بتوانند پایه‌های مسیحیت را یاد بگیرند و اعلام کنند، این موضوع برای ما بسیار مهم است.

۷. با توجه به جامعه‌ی اسلامی این کشورها، نوایمانان کمک زیادی را دریافت می‌کنند تا درک کنند که واردِ پیمان جدیدی با خدا می‌شوند. آن‌ها به‌خاطر زندگی گذشته‌شان که تحت فرمانروایی اسلام بود، به‌راحتی می‌توانند تجربه‌ی یهودیان را در شریعت درک کنند. طریقی که خدا به شاگردان کمک کرد که انتقال از پیمان قدیمی به پیمان جدید را درک کنند، در تصمیم‌گیری درباره‌ی سنت‌ها و آداب و رسوم محلی به آن‌ها کمک زیادی خواهد کرد (به‌عنوان نمونه: ماه رمضان، گوشت خوک، بازدید از زیارتگاه‌ها و غیره). این پایه‌های کتاب‌مقدسی آموخته شده، بعدها به یک مرجع تبدیل خواهد شد.

۸. هدف ما این است که رهبران برای تکثیر کلیساهای خانگی تربیت شوند. چیزی که امیدواریم به‌زودی در همه‌جا ببینیم. ساختار این دوره، تربیت معلمان را تسهیل می‌کند؛ همچنین، نیازمند کمک عملی گروهی است که داوطلبین را برای تعمید می‌پذیرد.

۹. تدریس این دوره نیازمند شرایط مورد نیاز خاصی نیست. ما انتظار داریم که افراد مبتدی معرفی شوند و توسط یک شخص باتجربه پیگیری شوند. مطالبی که از کتاب‌مقدس پیروی می‌کنند، برای یادگیری کافی است. این دوره به افراد مبتدی فرصت می‌دهد که عطایای روحانی‌شان را در فضای عاری از تهدید تمرین کنند.

۱۰. درباره‌ی ورود ایمانداران به کلیسای محلی تعلیم می‌دهیم و این کار را تشویق می‌کنیم. ما می‌خواهیم یک نفر از گروه محلی؛ کسی که داوطلب را پذیرفته؛ ملازمِ شبانی آن شخص شود و شخصاً بعد از شش درس پیگیری کند. برگه‌ی توصیه و سؤالات برای هر درس فراهم شده است. شخص نوایمان در ابتدا با ایمانداران آشنا می‌شود و با یکدیگر می‌توانند او را برای مراسم تعمید آماده کنند.

به‌طور خلاصه، تعمید در یک فضای خالی انجام نمی‌شود، بلکه ساختارهای ساده‌ای دارد که آن‌ها را در همراهی با نوایمانان یا گروه‌های کوچک مسیحی تشویق می‌کند.

این مجموعه با رنگ‌های مختلف علامت‌گذاری شده:

- به‌لحاظ تئوری، همه‌ی مطالبی که به رنگ سیاه است، در کتابچه‌ی دانشجوهاست.
- رنگ سبز برای یادداشت‌های توضیحی برای رهبر است.
- رنگ آبی برای مثال‌های مربوط به نوع پاسخ‌های احتمالی دانشجوهاست.
- رنگ بنفش برای نظراتی است که رهبر می‌تواند با دانشجوها در میان بگذارد.

چطور برای این دوره برنامه‌ریزی کنید

۱. یک ساعتی را برای اعلام اطلاعات در کلیسای خود اختصاص دهید. استفاده از تصاویر برای معرفی چیزهای جدید به کلیسا ضروری است. برای ایجاد انگیزه‌ی تأثیرگذار در مردم، باید مزایای این دوره بیان شود و به مخالفت‌ها رسیدگی شود. به‌عنوان نمونه، ایده‌ی دوره‌ی تعمید میان‌فرقه‌ای می‌تواند برای بسیاری از افراد مانع ایجاد کند. کلیسا باید قانع شود که نه‌تنها این امکان وجود دارد و خوشایند است، بلکه بیش از همه، این دوره به کتاب‌مقدس وفادار است. شاید باید ثابت کنیم که از کتاب‌مقدس فراتر نخواهیم رفت و از اصول صحیح تفسیر استفاده می‌کنیم.

۲. یک کنفرانس چهار ساعته را برای ناظران تنظیم کنید، همچنین برای کسانی‌که به‌عنوان معلم و ملازمِ شبانی شرکت خواهند کرد، مگر اینکه افراد مبتدی، خودشان با شرکت در یک دوره، نقشی را برعهده بگیرند. بهتر است که مطالب این تعلیم را بدون فرصتی برای ارائه‌ی درس به درس، به کسی ندهیم. در این‌صورت، مسئولین، فرصت نخواهند داشت که مداخله کنند و مخالفت‌ها، تردیدها و مفاهیمی را که می‌بینند، بیان کنند. خوب است که بدانید دیگران چه نتیجه‌گیری‌ای می‌کنند و اجازه بدهید نظرات مختلف مطرح شود، درحالی‌که نکاتی را که در کتاب‌مقدس اهمیت اساسی دارد، تقویت می‌کنید. این دوره می‌خواهد آن را تسهیل کند.

۳. یک بحث و گفتگو درباره‌ی نحوه‌ی سازمان‌دهی این دوره تنظیم کنید. برای این کار، باید این چیزها را داشته باشید:

- داوطلبین برای تعمید
- یک یا دو معلم که بخش‌های مختلف این درس را بیان کند
- یک راهنمای شبانی برای هر داوطلب، و
- یک گروه از ایماندارانی که نوایمان را وارد می‌کنند و در مسائل کاربردی به آن‌ها کمک می‌کنند.

اصولی که راهنمای شبانی باید پیروی کند

شما بعد از هر درس، پیگیری شخصی با داوطلب تعمید را انجام می‌دهید. به او کمک می‌کنید تا آنچه را که درک کرده، در شرایط خاص خود بکار ببرد. شما نقطه‌ی اتصال او به کلیسای محلی آینده‌اش هستید؛ نقش شما مهم است. در زیر اصولی مطرح شده که این تکلیف را تسهیل می‌کند:

- بزرگ‌ترین نقش شما آموزش دادن نیست، بلکه شخص داوطلب را به‌خوبی بشناسید تا بتوانید به او کمک کنید که آنچه را که درک کرده، بکار ببرد.

- سؤالاتی که در پیگیری شخصی مطرح شده، به این معنا نیست که «پاسخ درست» داده شود، بلکه برای کمک به کشفِ نیازهای شخص داوطلب است. بنابراین، هر پاسخی ارزشمند است. از آن‌ها قدردانی کنید؛ سپس می‌توانید پاسخ‌های احتمالی دیگر را پیدا کنید. اگر در تضاد با کلام خدا بود، آن را نشان دهید.

- پاسخ‌های بی‌موقع ندهید. آموخته‌های داوطلب را از کتاب‌مقدس، که بر اساس درس قبلی است، پیگیری کنید. هدف ما این نیست که نتیجه‌گیری‌های مختلف الهیدانان را یاد بگیرند، بلکه راهی را برای رفتار و تفکرشان درباره‌ی خدا بیاموزند. به همین دلیل از روش ترتیب زمانی استفاده می‌کنیم.

- آماده باشید که بگویید: «این سؤال در درس امروز جواب داده نشده، اما آن را نگه دارید و احتمالاً در درس‌های بعدی پاسخ آن را خواهید یافت.»

- نقطه‌نظر شخصی‌تان را تحمیل نکنید. کتاب‌مقدس به‌وضوح درباره‌ی سؤالات بسیار مهم صحبت می‌کند، اما درباره‌ی مسائل ثانوی می‌گوید به اعتقادات دیگران، بدون تحمیل اعتقادات خودمان احترام بگذاریم. هدف از تعالیم این درس‌ها این است که این تمایز را نشان بدهیم.

- از سؤالات بسیار پیچیده، جزئیات جالبی که مهم نیست و سؤالات بحث‌برانگیز جلوگیری کنید. یادداشت‌هایی که به پاسخ‌ها اضافه شده، فقط برای کمک به شماست که درک عمیق‌تری از این تعلیم داشته باشید؛ وقتی سؤالی پرسیده می‌شود، این برای شفاف‌سازی و حمایت است. شما باید مطالب خود را با نیازها، سطح درک و بلوغ شاگردان‌تان تنظیم کنید.

- اگر نتوانید اهداف پیشنهادی در «پیگیری شخصی» را برآورده کنید، بدون درنگ به مأموران کلیسای محلی بگویید که این داوطلب برای دریافت کمک، با آن‌ها یا یک مشاور تماس خواهد گرفت.

- یعنی شما حق ندارید درباره‌ی اعترافی که در مقابل شما مطرح شده، با دیگران صحبت کنید (مگر اینکه مربوط به شرایط متی ۱۸:۱۵-۱۷ باشد). اما شاید بتوانید به‌عنوان واسطه به دوست خود خدمت کنید، اگر متوجه شُدید که صحبت با یک شخص دیگر مفید است.
- از این فرصت استفاده کنید و آیه‌ی حفظی را تکرار کنید. یک آیه‌ی حفظی، گنجینه‌ای برای مابقی عُمر ماست.

برنامه‌ی درسی

درس اول: چرا باید تعمید بگیریم؟
(یا عیسی چگونه ضرورت تعمید را به شاگردانش تعلیم داد.)

- برای تعمیدِ توبه‌ی یحیی.
- برای کلام نبوتی که به یحیی و عیسی عطا شد و وعده می‌داد که عیسی متعلقانش را با روح‌القدس تعمید خواهد داد.
- برای مأموریت دادن به شاگردان که ایمانداران جدید را به نام پدر، پسر و روح‌القدس تعمید دهند.

آیه‌ی کلیدی: متی ۲۸:۱۸-۲۰

«...آن‌ها را به نام پدر و پسر و روح‌القدس تعمید دهید...»

اهدافی برای پیگیری شخصی:

- داوطلب را بشناسید و بدانید چه انتظاراتی از تعمید و زندگی کلیسایی دارد.
- انتظارات عیسی را از کسانی‌که تعمید می‌یابند، بررسی کنید و اینکه چگونه شخص هر روز به صدای او گوش می‌کند تا از او اطاعت کند.
- با یکدیگر درباره‌ی فرمان بشارت به ملت‌ها فکر کنید.
- با یکدیگر دعا کنید.
- با گروهی که این داوطلب، عضو آن خواهد شد، ارتباط برقرار کنید.

درس دوم: شخص چگونه درک می‌کند و تعمید می‌یابد؟

(یا عیسی چگونه متعلقانش را با روح‌القدس تعمید می‌دهد و شاگردانش چگونه برای اولین تعمید مسیحی آماده شدند)

- عیسی حق تصمیم‌گیری درباره‌ی متعلقانش را برای خودش نگه داشت و روح‌القدسش را به متعلقانش می‌دهد. به این ترتیب، ایمانداران، اعضای کلیسای جهانی خدا می‌شوند.
- پطرس درباره‌ی سوءتفاهمات توضیح داد و آن‌ها را برطرف کرد.
- پطرس اجازه نداد مسائل ضروری به خطر بیفتد.
- پطرس، تعمید مسیحی را معرفی کرد و ۳۰۰۰ نفر عضو کلیسای محلی شدند.
- خدا جزئیات دقیقی را درباره‌ی مراسم تعمید ارائه نمی‌کند، بلکه درباره‌ی نتایج آن صحبت می‌کند.

آیه‌ی کلیدی: اول قرنتیان ۱۲:۱۳

«همه‌ی ما... با یک روح در بدن تعمید یافته‌ایم»

اهداف پیگیری شخصی:

- تأیید کنید که آیا داوطلب از نجات خود مطمئن است.
- مفاهیم توبه و ایمان را در عمل توضیح دهید.
- اگر داوطلب از نجاتش مطمئن است، درستی پایه‌ی آن را تأیید کنید.
- با یکدیگر در نظر بگیرید که شخص چگونه می‌تواند به عزیزان داوطلب کمک کند که درک اشتباهی نداشته باشند، بلکه در عوض، پیغام واضح انجیل را دریافت کنند.

درس سوم: تعمید، نمادی از عهد جدید

(یا خدا چگونه به کلیسا نشان داد که اکنون در عهد جدید هستند)

- با وقایع فوق‌العاده‌ای که در خانه‌ی کرنلیوس اتفاق افتاد.
- بعد از آن، با سخنرانی پطرس در اورشلیم.
- با برکت دادن به کلیسای نامختونان در انطاکیه.
- با نامه به کولسیان، عبرانیان و رومیان که ماهیت عهد جدید را به ما نشان می‌دهد.

آیه‌ی کلیدی: کولسیان ۲:۱۱-۱۲

«شما نیز در اتّحاد با او [مسیح] ختنه شده‌اید... وقتی شما تعمید گرفتید با مسیح مدفون شدید.»

اهداف برای پیگیری شخصی:

- تأیید کنید که داوطلب، عهد جدیدی را که در آن وارد شده، درک کرده است.
- شباهتِ یک مسیحی را که از یهودیت آمده با کسی که از اسلام آمده، بررسی کنید.
- ببینید که خدا در کلامش چه راهنمایی را به ما می‌دهد تا در واکنش به آداب و رسوم و سنت‌های اطرافیان خود به ما کمک کند.
- شناسایی کنید که کدام‌یک از فلسفه‌های دنیا بر داوطلب تأثیر می‌گذارد، آن‌ها چگونه با مسیح مخالفت می‌کنند و آیا این داوطلب به‌وضوح آن‌ها را تکذیب می‌کند.
- کولسیان ۸:۲ را بخوانید و درباره‌ی آن صحبت کنید.
- به همراه داوطلب شناسایی کنید که چه اقتدارهای نادیدنی‌ای در دنیا هستند؛ نیروهای شیطانی که شاید بر آن‌ها تأثیر گذاشته است. آن‌ها را تکذیب کنید و به دنبال کمک برای دعای ضروری باشید. کولسیان ۱۵:۲.

درس چهارم: تعمید، ما را در مرگ و رستاخیز با مسیح متحد می‌کند.
(یا چگونه یک نفر از مرگ و رستاخیز مسیح بهره می‌برد)

داستان خواجه‌سرای حبشی را بیاموزید:

- چگونه در مرگ و رستاخیز مسیح با او متحد شوید.
- چگونه کلیسا می‌داند یک نفر برای تعمید آماده است.
- چه کسی مسئول نظارت بر تعمید مسیحیان است.

آیه‌ی کلیدی: رومیان ۶:۳-۴

«آیا نمی‌دانید که وقتی ما در اتّحاد با مسیح عیسی تعمید یافتیم، در اتّحاد با مرگ او تعمید یافتیم؟...»

اهداف پیگیری شخصی:

- به داوطلب کمک کنید که نیازش را به مسیح درک کند؛ نه‌تنها به‌خاطر بخشیده شدنِ کارهای بدی که عیان است، بلکه کل ماهیتش در برابر مرگ مسیح تسلیم شود.
- هویت جدیدمان را در مسیح نشان دهیم و اینکه شخص چگونه می‌تواند زندگی کند، عملاً یک زندگی جدید و رستاخیزیافته داشته باشد.
- به‌وضوح بگویید تعمید، به‌تنهایی نجات نمی‌دهد.

درس پنجم: تعمید به‌عنوان نشانی از هویت جدید و مشترک ما

(یا عیسی چه کار کرد که ما به کلیسای جهانی و محلی وارد شویم)

- او با عمل مافوق‌طبیعی در روح ما باعث می‌شود که عضو کلیسای جهانی و نادیدنی شویم.
- ما با واکنش عملی خود، اعضای کلیسای محلی و مرئی می‌شویم: یعنی به برادران و خواهران خود در مسیح وفادار می‌شویم، همان‌طور که زندان‌بان به فیلیپُس وفادار بود و به‌جای وفاداری به قیصر، به مسیحیان ستم‌دیده، یعنی پولس و سیلاس وفادار شد.

آیه‌ی کلیدی: عبرانیان ۱۰:۲۴-۲۵

«برای پیشی جستن در محبّت و کارهای نیکو یکدیگر را تشویق کنیم. از جمع‌شدن با یکدیگر در مجالس کلیسایی غفلت نکنیم... بلکه باید یکدیگر را بیشتر تشویق نماییم...»

اهداف پیگیری شخصی:

- ارزش‌های کتاب‌مقدس را درباره‌ی تعهد، هماهنگی و ارتباط در کلیسای محلی بر اساس عبرانیان ۱۰:۲۴-۲۵ درک کنید.
- به داوطلب کمک کنید که عضو گروه محلی ایمانداران شود و با برادران و خواهران مسیحی ارتباط برقرار کند؛ چنانکه در بالا توصیف شد.
- سازمان‌دهی ضروری را در گروه مورد نظر فراهم کنید تا شخص داوطلب را با آمادگی، در روز تعمید بپذیرد.

درس ششم: شام خداوند، دومین آیین کلیسایی عهد جدید.
(یا چگونه تعمید و شام خداوند، تکمیل‌کننده‌ی یکدیگر هستند)

- تعمید، اولین تعیین هویت با عیسی مسیح است که یک‌بار برای همیشه انجام می‌شود.
- شام خداوند، تعیین هویت با عیسی مسیح است که غالباً تکرار می‌شود.

ما در شام خداوند شرکت می‌کنیم

- به یادبود عیسی
- برای اعلام مرگ او برای ما
- برای تغذیه‌ی روحانی ما در عیسی، حیات ما
- برای جشن گرفتن حضورمان در بدن مسیح، کلیسا

آیه‌ی کلیدی: یوحنا ۵۶:۶

«هرکه جسم مرا می‌خورد و خون مرا می‌آشامد، در من ساکن است و من در او.»

اهداف پیگیری شخصی:

- داوطلب را آماده کنید تا از مشارکتی که عیسی ارائه می‌کند، کاملاً بهره‌مند شود؛ هم در مشارکت با عیسی و هم با برادران و خواهران.
- نشان دهید که چگونه باید خودمان را پیش از شرکت در شام خداوند بررسی کنیم.
- با شادی نتیجه‌گیری کنید: «کسی که برای شام خداوند آماده است، برای تعمید آماده است!»

درس اول: چرا باید تعمید بگیریم؟

(یا عیسی چه کار کرد که شاگردان، ضرورت تعمید را درک کنند)

الف. مقدمه

تعمید برای شما چه مفهومی دارد؟

تعریف

کلمه‌ی تعمید برگرفته از کلمه‌ی یونانی، baptize است که به‌معنای «فرورفتن» است (در چیزی فرورفتن یا غوطه‌ور شدن)

[در عهدجدید، کلمه‌ی «تعمید» به‌معنای چیزی بیش از «غسل» (شستشو) است. عبرانیان ۲:۶ را با عبرانیان ۱۰:۹ مقایسه کنید. در عبرانیان ۱۰:۹، کلمه‌ی یونانی «تعمید»، در انگلیسی با کلمه‌ی «شستشو» ارائه شده که به عمل آیینی طهارت با آب اشاره می‌کند.]

ب. تعمیدِ یحیی تعمیددهنده

در زمان عیسی، ایده‌ی تعمید ناشناخته نبود. مردم دیده بودند که یحیی تعمیددهنده، مردم را به تعمید و توبه دعوت می‌کرد.

آیات زیر را بخوانید:

متی ۳، مرقس ۱:۱-۲۲، لوقا ۳:۱-۲۳ و یوحنا ۱:۱۹-۳۷.

۱) بعد از مطالعه‌ی این آیات، تعمید را توصیف کنید.

تعمیدِ یحیی، تعمید آب بود و با توبه همراه بود.

تأیید کنید که تعریف توبه به‌خوبی درک شده: تشخیص گناه شخص در نزد خدا و با اشتیاق برای دوری از آن.

این تعمید باید مردم را برای ملکوت خدا آماده می‌کرد که مسیحا به‌زودی آن را اعلام می‌کرد. یحیی به‌وضوح گفت تعمید او کمتر از تعمید مسیحاست، چون: «او شما را با روح‌القدس و آتش تعمید خواهد داد.» متی ۳:۱۱

اما حتی عیسی هم توسط یحیی تعمید یافت.

۲) به نظرتان، چرا عیسی به خودش اجازه داد که توسط یحیی تعمید بیابد؟

آزادانه پاسخ بدهید:

توجه کنید که یحیی در ابتدا نمی‌خواست عیسی را تعمید دهد. بر اساس متی ۳:۱۴، چرا نمی‌خواست این کار را بکند؟ (عیسی بی‌گناه بود و ارزشمندتر از یحیی بود؛ او نیازی به توبه نداشت).

پاسخ عیسی در آیه‌ی ۱۵، یحیی را قانع کرد که این کار را انجام دهد: او به یحیی گفت باید تعمید بیابد تا «تمامی عدالت را به‌جا آورد.»

چه عدالتی توسط تعمید او اجرا می‌شد؟ پیشنهاد ما این است:
عیسی، بره‌ی خدا، انتخاب کرده بود که خدمتش را به‌عنوان نشانی از مرگ فداکارانه‌اش، با تعمید آب آغاز کند. عیسی می‌خواست به‌عنوان انسان در بین انسان‌ها شناخته شود. همچنین، عیسی می‌خواست با خدمت یحیی تعمیددهنده همراه شود تا از پیغام او حمایت کند و خودش را به‌عنوان جانشین او نشان دهد (او که باید بعد از یحیی می‌آمد). روح‌القدس بر او نازل شد و پدر با صدای خودش این واقعه را تأیید کرد.

۳) تعمید یحیی و تعمید مسیحی چه ارتباطی با یکدیگر دارند؟ هر دو استنباطی از توبه و نشان‌دهنده‌ی طهارت هستند (آب، طاهر می‌سازد).

پ. تعمید روح‌القدس

عیسی چگونه با موضوع تعمید برخورد کرد و درباره‌ی این موضوع چه گفت:

عیسی در طول حیات و خدمت زمینی خود، با تعمید یحیی شناخته شد، اما خودش تعمید نداد (یوحنا ۱:۴-۲). اعلامیه و اعمال او، ملکوت خدا را با قدرت اعلام کرد، اما ساعت تعمید هنوز فرانرسیده بود. عیسی برای آماده کردنِ مردم، اشارات متعددی به تعمید روح و آتش داشت که توسط یحیی تعمیددهنده اعلام شد.

ما کلام نبوتی عیسی را درباره‌ی تعمید روح‌القدس در آیات زیر می‌یابیم: یوحنا ۳۷:۷-۳۹، یوحنا ۱۵:۱۴-۲۰، لوقا ۴۴:۲۴-۴۹ و اعمال ۴:۱-۱۱.

یوحنا ۳۷:۷-۳۹:
یوحنای رسول درباره‌ی حضور عیسی در عید خیمه‌ها، عید بزرگ یهودی با ما صحبت می‌کند. مردم غذای زیادی خورده بودند و نوشیدنی زیادی نوشیده بودند. عیسی در روز آخر که روز بزرگ عید بود، فریاد زد:

«اگر کسی تشنه است نزد من بیاید و بنوشد. چنانکه کلام خدا می‌فرماید: 'نهرهای آب زنده از درون آن کسی‌که به من ایمان بیاورد جاری خواهد گشت.'» این سخنان را درباره‌ی روح‌القدس، که می‌باید به مؤمنین او داده شود می‌گفت و چون هنوز عیسی جلال نیافته بود روح‌القدس عطا نشده بود.»

یوحنا ۱۵:۱۴-۲۰
عیسی اندکی پیش از مرگش، آخرین شب را با شاگردانش سپری کرد. دوباره در آن‌جا درباره‌ی روح صحبت کرد. درباره‌ی بازگشتش به آسمان صحبت کرد و گفت آن‌ها باید به‌خاطر عزیمتش شاد باشند، چون وقتی او برود:

«من از پدر درخواست خواهم کرد و او پشتیبان دیگری به شما خواهد داد که همیشه با شما بماند. یعنی همان روح راستی... ولی شما او را می‌شناسید، چون او نزد شما می‌ماند و در خود شما خواهد بود. شما را تنها نمی‌گذارم، نزد شما برمی‌گردم... در آن روز خواهید دانست که من در پدر هستم و شما در من و من در شما.»

عیسی این دفعه، تعمید با روح و آتش را با وضوحی بیش از گذشته به آن‌ها توضیح می‌دهد. او به شاگردانش گفت که می‌آید تا از طریق روح‌القدس در آن‌ها «ساکن شود»، همان‌طور که در معبدش ساکن می‌شود (اول پادشاهان ۸:۱۰-۱۳). این هرگز برای قوم خدا در عهد عتیق اتفاق نیفتاده بود.

در گذشته، خدا روحش را برای خدمات خاصی مانند خدمت انبیا، کاهنان و پادشاهان عطا می‌کرد؛ اما اکنون عیسی اعلام می‌کند که به‌زودی، روحش را می‌فرستد که تا ابد در شاگردانش ساکن شود. عیسی پیش از مرگش نمی‌توانست این‌گونه در شاگردانش ساکن شود، اما بعد از رستاخیز و صعودش، واقعاً می‌توانست از طریق روحش در آن‌ها ساکن شود.

لوقا ۲۴:۴۴-۴۹

عیسی دوباره در روزِ بعد از قیام، درباره‌ی روح صحبت کرد؛ وقتی با بدن جدید و رستاخیزیافته بر پیروانش ظاهر شد. این در شبِ یکشنبه بود، همان روزی که از مردگان قیام کرد. شاگردان در بالاخانه با یکدیگر بودند و به‌خاطر ترس از مأموران یهودی، درها را قفل کرده بودند. ناگهان، عیسی با وجودِ درهای قفل شده، ظاهر شد و شاگردان ترسیدند. عیسی می‌خواست آن‌ها را قانع کند که یک شبح نیست، بلکه بدن واقعی داشت که در واقع، یک بدن روحانی شده بود، بدنی که دیگر به زمان و مکان محدود نبود. به همین دلیل نمی‌توانست در همه‌جا ظاهر شود. عیسی با دیدنِ چهره‌های مشکوک و ترسان آن‌ها، از یک نفر خواست چیزی برای خوردن به او بدهد؛ شاگردان مقداری ماهی کباب شده به او دادند و او در مقابل آن‌ها آن را خورد. سپس به آن‌ها گفت:

«خود من عطیه‌ی موعود پدرم را بر شما می‌فرستم. پس تا زمانی‌که قدرت خدا از عالم بالا بر شما نازل شود، در این شهر بمانید.»

اعمال ۱:۴-۱۱

عیسی چهل روز بعد از قیام، روزِ صعودش به آسمان، به شاگردانش فرمان داد در اورشلیم بمانند تا روح‌القدس را دریافت کنند.

همه‌ی این کلمات نبوتی عیسی در اشاره به تعمید روح و آتش بود که یحیی پیش‌گویی کرده بود. عیسی این کار را انجام می‌داد. ما دفعه‌ی بعد به این موضوع رسیدگی می‌کنیم که او چگونه به وعده‌اش عمل کرد.

ج. تعمید مسیحی

عیسی چگونه نهایتاً تعمید مسیحی را معرفی کرد، عملی که کلیسایش تا به امروز در همه‌جا آن را اجرا می‌کند؟ متی در پایان انجیلش، این را به ما می‌گوید.

عیسی مدت کوتاهی پیش از بازگشت به آسمان، در روزِ صعودش، شاگردانش را دور خود جمع کرد. او به آن‌ها گفت از این به بعد، تمامی قدرت در آسمان و زمین به او داده شده است. او ادامه داد:

«پس بروید و همه‌ی ملّت‌ها را شاگرد من سازید و آن‌ها را به نام پدر و پسر و روح‌القدس تعمید دهید و تعلیم دهید که همه‌ی چیزهایی را که به شما گفته‌ام، انجام دهند و بدانید که من هر روزه تا آخر زمان با شما هستم.» متی ۲۸:۱۸-۲۰

سپس عیسی دستش را بلند کرد و آن‌ها را برکت داد؛ و اتفاق عجیبی در مقابل چشم آن‌ها رخ داد: عیسی به آسمان بالا رفت و طوری که قابل رؤیت بود به آسمان رفت تا اینکه یک ابر او را از دیدِ آن‌ها پنهان کرد. دهان شاگردان باز ماند و همگی با چشمان خود، ارباب‌شان را دنبال می‌کردند. ناگهان، دو مرد سفیدپوش در مقابل آن‌ها ظاهر شدند و گفتند:

«ای مردان جلیلی، چرا اینجا ایستاده‌اید و به آسمان نگاه می‌کنید؟ همین عیسی که از پیش شما به آسمان بالا برده شد، همان طوری که بالا رفت و شما دیدید، دوباره به همین طریق باز خواهد گشت.» اعمال ۱:۱۱

شاگردان با شادی به اورشلیم بازگشتند، اما طریقِ اطاعت از مأموریتی که عیسی به آن‌ها داده بود، هنوز برای آن‌ها آشکار نبود. دفعه‌ی بعد به این موضوع خواهیم پرداخت که آن‌ها چگونه نهایتاً تعمید را درک کردند و برگزار کردند؛ و این چیزی است که آن‌ها برای این هدف تعلیم دادند.

یاد بگیرید که عیسی درباره‌ی تعمید، دقیقاً چه گفت و به سؤالات زیر پاسخ دهید.

آیه‌ی کلیدی: متی ۲۸:۱۸-۲۰

«تمام قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. پس بروید و همه‌ی ملّت‌ها را شاگرد من سازید و آن‌ها را به نام پدر و پسر و روح‌القدس تعمید دهید و تعلیم دهید که همه‌ی چیزهایی را که به شما گفته‌ام، انجام دهند و بدانید که من هر روزه تا آخر زمان با شما هستم.»

۱) عیسی به چه کسانی فرمان داد که همه‌ی ملت‌ها را تعمید دهند؟
شاگردانش

۲) چه کسانی باید تعمید بگیرند؟
کسانی‌که می‌خواهند شاگرد او باشند. این دعوت برای همه‌ی ملت‌ها (قوم‌ها) است.

۳) بر اساس این متن، شاگردی به چه معناست؟
اطاعت از همه‌ی تعالیم عیسی.

۴) بر اساس کلام عیسی، رکن اصلی تعمید چیست؟ آب؟ مراسم؟
هیچ‌کدام!

تنها چیزی که عیسی در این‌جا ذکر می‌کند، این است که تعمید باید در نام پدر، پسر، روح‌القدس انجام شود؟ چرا؟ چون این ضروری است. انسانی که با گناه از خدا جدا شده، باید از نو وارد مشارکت با خدا شود: پدر، پسر و روح‌القدس.

(به همین ترتیب، اول قرنتیان ۱۰:۲ درباره‌ی تعمید در موسی صحبت می‌کند)

۵) سه نکته‌ی درسی این درس را بنویسید و مرور کنید.

۱- تعمید یحیی فقط تعمید توبه بود که مردم را برای ملکوت خدا آماده کند.

۲- وقتی عیسی مسیح به آسمان بازگشت، شاگردانش را با روح‌القدسِ خدا تعمید داد تا در آن‌ها ساکن شود و آن‌ها شاهد او باشند.

۳- مأموریتی که عیسی به شاگردانش داد، این است که همه‌ی ملت‌ها را شاگرد سازند و آن‌ها را به نام پدر، پسر و روح‌القدس تعمید دهند. این تعمید، امروزه، تعمید مسیحی نامیده می‌شود.

چ. نتیجه

فرصتی برای بحث و گفتگوی کوتاه فراهم کنید، مطالبی را که به آن‌ها پرداختیم، تکرار کنید. سؤالاتی که مطرح خواهند شد، همیشه باید با توجه به درک شاگردان در نظر گرفته شوند. توضیح دهید که عیسی همه‌چیز را به آن‌ها توضیح نداد، بلکه آن‌ها را قدم به قدم هدایت کرد و ما از این مسیر پیروی می‌کنیم. در پایان این دوره، به همه‌ی سؤالات پاسخ می‌دهیم. با این سؤالی خاتمه دهید که ما را به مطلب اصلی این دوره بازمی‌گرداند:

چرا باید تعمید بگیرید؟

پاسخ ساده و مستقیم: چون عیسی مسیح به ما فرمان داده است.

پیگیری شخصی برای درس اول

الف. این درس و آیه‌ی حفظی را مرور کنید

۱)آیا می‌توانید خلاصه‌ی آنچه را که از این درس به یاد می‌آورید، بیان کنید؟
۲)آیا آیه‌ی کلیدی را به یاد می‌آورید؟

ب. داوطلب را بشناسید و بدانید درباره‌ی تعمید و مسیحیت چه انتظاراتی دارد

۳)به نظرتان، تعمید چه چیزی را به شما می‌دهد؟
۴)از زندگی مسیحی چه انتظاری دارید؟ چه مزایایی دارد؟ چه سختی‌هایی دارد؟

پ.درباره‌ی انتظار عیسی از شاگردانش صحبت کنید

۵)اگر شما تعمید گرفته‌اید، عیسی از شما چه انتظاری دارد؟
۶)شاگردی عیسی برای شما چه مفهومی دارد؟
۷)بر اساس اشعیا ۵۰:۴-۵، از یک شاگرد چه انتظاری دارند؟
گوش بدهد و اطاعت کند
۸)شما چگونه می‌توانید هر روز به صدای خدا گوش کنید؟
احتمالات کاربردی گوناگون را بررسی کنید؛ اطمینان حاصل کنید که کلام خدا در کتاب‌مقدس، در جایگاه شایسته‌اش باشد.

ج. با یکدیگر درباره‌ی فرمان بشارت به ملت‌ها فکر کنید

۹)فرمان متی ۲۸ برای بشارت به همه‌ی ملت‌ها، به چه کسانی داده شده است؟ فقط به رسولان؟ فقط به نسل اول مسیحیان؟

۱۰)اگر این فرمان برای شما هم کاربرد دارد، چگونه از آن اطاعت می‌کنید؟
اجازه بدهید اول پطرس ۳:۱۵-۱۷ الهام‌بخشِ پاسخ شما باشد.
آماده باشید که شهادت بدهید و از تلاش‌های کلیسای جهانی در بشارت جهانی حمایت کنید.

چ. با یکدیگر دعا کنید

- اکنون به صدای او گوش کنید
- برای چیزهایی که در دل‌تان است (به‌عنوان مثال: خانواده)

ح. تکلیف برای هفته‌ی آینده

- آیه‌ی کلیدی را حفظ کنید
- راه‌های مختلف گوش دادن به صدای خدا را هر روز تمرین کنید
- با گروهی که داوطلب، عضو آن خواهد شد، تماس بگیرید

درس دوم: شخص چگونه درک می‌کند و تعمید می‌یابد.

عیسی چگونه متعلقانش را با روح‌القدس تعمید داد و چگونه شاگردانش برای اولین تعمید مسیحی آماده شدند.

الف. مقدمه

۱) بر اساس اعمال ۱:۱۲-۱۴، آیا شاگردان آماده بودند که بلافاصله تعمید بگیرند؟

خیر.

۲) بر اساس اعمال ۱:۴-۵، چرا آماده نبودند؟

چون عیسی به آن‌ها فرمان داده بود که صبر کنند تا بعد از چند روز از روح‌القدس تعمید بیابند.

عیسی می‌دانست که آن‌ها نقش تعمید روح را که منحصراً توسط او ارائه شده بود و نقش تعمید مسیحی را که خودشان آن را اجرا خواهند کرد، درک نمی‌کنند.

ب. پنطیکاست

عیسی مسیح بعد از رستاخیز، به مدت چهل روز در زمین ماند، سپس به آسمان صعود کرد. فقط ده روز بعد از صعودش به آسمان، عید یهودی شاوت (پنطیکاست یهودی) بود. این عید، ۵۰ روز بعد از عید پسح برگزار می‌شود. خدا موسی را به‌عنوان شفیعی برای عید نوبر محصول تعیین کرد (لاویان ۲۳:۱۵- ۱۷).
تنها چیزی که شاگردان عیسی در آن روز پیش‌بینی می‌کردند، این بود که در هنگام صبح برای دعا با هم جمع شوند. آن‌ها نمی‌دانستند که این عید پنطیکاست خواهد شد؛ عید نوبر کلیسای جهانی خدا.

این تولد کلیسای عیسی مسیح است.

اعمال ۲:۱-۱۳ را بخوانید.

۱) در صبح روز اول پنطیکاست چه اتفاقی افتاد؟

همه‌ی شاگردان عیسی مسیح از روح‌القدس پُر شدند.

در اعمال ۲:۱۱، یهودیان پرهیزکار درک می‌کنند که شاگردان درباره‌ی شگفتی‌های خدا صحبت می‌کنند.

۲) بر اساس اعمال ۲:۲۶-۲۸، شاگردان در آن لحظه چه چیزی را درک کردند؟ شگفتی‌هایی که درباره‌ی آن صحبت می‌کردند، چه بود؟

آن‌ها درباره‌ی رستاخیز عیسی مسیح و امیدی که با ما در ارتباط است، صحبت می‌کردند: شادی شناخت راهِ حیات، حضور خدا.

۳) بر اساس اعمال ۲:۳۲-۳۳، احتمالاً کدام شگفتی خدا در آن لحظه، بیشترین تأثیر را بر شاگردان گذاشت؟

قطعاً این شگفتی که خدا اکنون به آن‌ها عطیه‌ی روح‌القدس را داد؛ طبق وعده‌ی عیسی به آن‌ها!

این شاگردان، شادی خود را درباره‌ی کار خدا ابراز کردند و آن‌ها را هدایت کرد که امروز به‌وسیله‌ی کار روح خدا، فرزندان خدا شوند! آن‌ها تعمید با روح و آتش را که وعده‌ی یحیی تعمیددهنده و عیسی بود، درک کردند. عمیقاً تحت تأثیر آن قرار گرفتند.

۴) آیا به نظرتان، کسانی‌که به خاطر صدای باد از راه رسیدند، این اتفاقات را درک کردند؟
قطعاً درک نکردند.

سپس، پطرس رسول ایستاد. با الهام از روح‌القدس، همه‌ی سوءتفاهمات را برطرف کرد؛ به‌عنوان مثال، این ایده که آن‌ها مست بودند. او درباره‌ی ایمان مشترک آن‌ها که ریشه‌اش در عهدعتیق بود، صحبت کرد تا آن‌ها به‌عنوان کسانی‌که خدا را تکذیب می‌کنند، شناخته نشوند. نهایتاً، پطرس آنچه را که انبیا اعلام کرده بودند، به کاری که خدا در حال حاضر انجام می‌داد، مرتبط ساخت. او گفت خدا در حالِ تکمیل نبوت یوئیل درباره‌ی زمانی است که پیش از روز عظیم خداوند فرامی‌رسد.

۵) یوئیل ۳ را با اعمال ۲:۱۷-۲۱ مقایسه کنید.

اکنون، خدا دیگر مانند گذشته، روحش را فقط به یک شخص مسح‌شده برای خدمات خاص عطا نمی‌کند؛ در آن زمان روحش بر انبیا، کاهنان یا پادشاهان نازل می‌شد. اکنون، خدا روحش را به قومش عطا می‌کند، بدون در نظر گرفتن تمایزات جنسیتی، سنّ، قبیله یا جایگاه اجتماعی.

پس پطرس کارِ شجاعانه‌ای را انجام داد. او به هم‌وطنان یهودی خود گفت خدا همه‌ی این کارها را از طریق عیسی ناصری انجام داد؛ کسی که آن‌ها رد کردند و کُشتند. او اعلام کرد که آن‌ها، یعنی دوازده شاگرد، شاهد بودند که عیسی، مسیحا، از مردگان برخاست و خدا او را به دست راست خود، به‌عنوان خداوند برخیزانید. این شنوندگان را شوکه کرد.

اعمال ۲:۳۷-۴۱ را بخوانید.

۶) دستورالعمل‌های پطرس برای کسانی‌که قلب‌شان تحت تأثیر قرار گرفته بود، چه بود؟
توبه
و اینکه هریک از شما در نام عیسی مسیح و برای بخشش گناهان خود تعمید بیابید؛ و عطیه‌ی روح‌القدس را دریافت خواهید کرد.

۷) چرا پطرس فرمان نداد که آن‌ها در نام تثلیث تعمید بگیرند، بلکه فقط در نام عیسی تعمید بگیرند؟
چون آن‌ها باید در برابر این نکته تسلیم می‌شدند؛ آن‌ها همیشه ایمان به خدا و روحش را داشتند، اما الوهیت عیسی را رد کرده بودند. این مانع اجازه نمی‌داد که عیسی با روحش در بین آن‌ها ساکن شود، مگر اینکه آن‌ها حقیقتاً او را می‌پذیرفتند.

آیا ممکن بود که شنوندگان بدون شناخت عیسی به‌عنوان مسیحا-پادشاه موعودی که آن‌ها را از گناهان‌شان رهایی می‌دهد، بخشوده شوند؟ اعمال ۳۶:۲ (به اعمال ۱۲:۴ نیز مراجعه کنید)

خیر!

مسیحا (در یونانی، مسیح ترجمه شده)، از نسل داود بود که سلطنت ابدی را در زمین برقرار می‌کرد. (دوم سموئیل ۱۲:۷-۱۶)

آیات دیگری که ضرورت ایمان به عیسی را به‌عنوان مسیحا، نجات‌دهنده و پسر خدا حمایت می‌کنند: اعمال ۴۲:۱۰-۴۳؛ یوحنا ۳۵:۳۴-۳۶

قربانی پسر خدا، قطعاً برای بخشش ضروری است. بنابراین، نباید عیسی را رد کنیم، چنانکه یهودیان این کار را کردند. به همین دلیل پطرس تأکید کرد: «خود را از این اشخاص نادرست برهانید.» (اعمال ۴۰:۲) پطرس می‌دانست که نجات ابدی این قوم به توبه و ایمان‌شان به عیسی وابسته است. به همین دلیل از آن‌ها خواست عمل تعمید را انجام داد، این دقیقاً نشان‌دهنده‌ی این توبه و ایمان بود.

اعمال ۴۱:۲-۴۷ را بخوانید.

نتایج اندرزهای پطرس چه بود؟

۳۰۰۰ نفر این کلام را پذیرفتند و در نام عیسی تعمید یافتند. این داستان تولد کلیساست.

عیسی متعلقانش را با روح تعمید داد تا آن‌ها اعضای کلیسای نادیدنی و جهانی شوند. شاگردان او اطاعت کردند و برای اولین بار، کسانی‌که به عیسی ایمان آوردند، تعمید یافتند. به این ترتیب، کلیسای محلی و مرئی به وجود آمد. کلیسا، یک ساختمان نیست، بلکه گروهی از ایمانداران است که آماده‌اند به‌عنوان شاگردان عیسی شناخته شوند و با وفادارای با یکدیگر جمع می‌شوند و کارهای دیگر را انجام می‌دهند.

آیه‌ی کلیدی: اول قرنتیان ۱۳:۱۲

پس همه‌ی ما خواه یهود، خواه یونانی، خواه برده و خواه آزاد با یک روح در بدن تعمید یافته‌ایم و همه از همان روح پر شده‌ایم تا از او بنوشیم.

۱) آیا این آیه درباره‌ی تعمید روح که توسط عیسی انجام شد با ما صحبت می‌کند یا درباره‌ی تعمید مسیحی که توسط شاگردان انجام شد؟

درباره‌ی تعمید روح صحبت می‌کند که همه‌ی ایمانداران عیسی در هنگام تولد تازه دریافت می‌کنند.

۲) آیا یک بدن که در این آیه ذکر شده، همان کلیسای مرئی و محلی است یا کلیسای جهانی و نادیدنی است؟

این کلیسای جهانی و نادیدنی است.

۳) پس هویت جدید ما چیست؟

ما فرزندان خانواده‌ی خدای پدر شدیم، از روح او متولد شدیم، اعضای کلیسای جهانی عیسی شدیم.

۴) آیا اکنون آشکار است که چرا عیسی قبلاً تعمید مسیحی را مقرر نکرد؟
شاگردان به تعمید روح‌القدس نیاز داشتند تا حس تعمید مسیحی را که یک نماد ظاهری است، درک کنند.

پ. کلیسای مسیح

ما در این درس دیدیم که عیسی چگونه همه‌ی متعلقانش را با روح‌القدس تعمید داد. ایمانداران با این عمل مقتدرانه، اعضای خانواده‌ی خدا، اعضای کلیسای جهانی مسیح می‌شوند.

۱) آیا کلیسای جهانی مسیح می‌تواند در زمین دیده شود؟
خیر.

کلیسای جهانی یک سازمان انسانی نیست. عیسی به‌تنهایی حق دارد که تصمیم بگیرد چه کسی به او تعلق دارد.

ما این را هم دیدیم که شاگردان چگونه تعمید مسیحی را برای اولین بار انجام دادند. با این عملِ اطاعت، نوایمانان، اعضای کلیسای محلی عیسی شدند.

۲) آیا کلیسای محلی می‌تواند دیده شود؟
بله، البته.

کلیسای محلی شامل کسانی است که در نام عیسی در کنار هم جمع می‌شوند.

۳) آیا ویژگی‌های مسیحیان اولیه را به یاد دارید (اعمال ۴۲:۲)؟
تعلیم رسولان، مشارکت برادرانه، شرکت در شام خداوند و دعاها.

ج. نتیجه

بر اساس کلام پطرس، چه چیزی برای تعمید ضروری است (بخشوده شدن، نجات ابدی و دریافت روح‌القدس)؟
توبه و ایمان به عیسی.

پطرس شک نداشت که عیسی روحش را به کسانی می‌دهد که توبه می‌کنند و ایمان می‌آورند. در این‌صورت، او آماده بود که آن‌ها را تعمید دهد.
و ما؟ به‌عنوان شاگردان عیسی، بر همین اساس، کسانی را که توبه می‌کنند و به عیسی ایمان می‌آورند، تعمید می‌دهیم؛ با این اطمینان که عیسی آن‌ها را با روح‌القدس تعمید می‌دهد.

پس ایمان به مسیح نشانه‌ی آن است که کسی که می‌خواهد تعمید بیابد، از روح‌القدس تعمید یافته؛ و این از زمان اولین پنطیکاست، توسط مسیح به کلیسایش آشکار شد (اول قرنتیان ۱۲:۳-۱۳) و در آن ساکن است (رومیان ۹:۸).

جلوتر برویم

دو سکوت

۱- مراسم تعمید چه می‌شود؟
در اعمال ۲، جزئیات مراسم تعمید بیان نشده، اما نتایج آن بیان شده است! چنانکه در آیه‌ی کلیدی ما در متی ۲۸ نیز خدا جزئیاتی را برای نحوه‌ی برگزاری مراسم تعمید بیان نکرد.

۲- عطیه‌ی روح‌القدس چه می‌شود؟
پطرس عطیه‌ی روح‌القدس را به کسانی وعده داد که ایمان می‌آورند. (اعمال ۳۸:۲) ۳۰۰۰ نفر ایمان آوردند. آیا آن‌ها روح‌القدس را دریافت کردند؟ قطعاً، وگرنه وعده‌ی پطرس یک وعده‌ی کاذب بود. چرا این متن چیزی درباره‌ی باد، زبانه‌های آتش و عطیه‌ی زبان‌ها که بر ۳۰۰۰ نفر نازل شد، چیزی نمی‌گوید؟ شاید به‌خاطر اینکه تولد تازه که توسط روح خدا انجام شد، به این شکل بر این سه هزار نفر ظاهر نشد. حتی در باب‌های بعدی (۳-۷)، درباره‌ی ظهور مرئی روح در هنگام پذیرش عیسی در کلیسای اورشلیم، چیزی نمی‌گوید. (اعمال ۱۴:۵) بعداً، پولس رسول توضیح می‌دهد که روح خدا چگونه عمل می‌کند. او ما را نصیحت می‌کند تا بپذیریم که ما ایمانداران، ظهور روح را به یک شکل دریافت نمی‌کنیم، ولی همه‌ی ما یک روح‌القدس را در درون خود داریم. این آیه‌ی کلیدی امروز است.

آیا رسیدگی به موضوعات زیر را در صفحه‌ی ضمیمه‌ی ۱ می‌بینید؟

۱. *حالت ظاهری تعمید؟*

۲. *فرورفتن یا پاشیدن؟*

۳. *آیا تعمید فقط برای بزرگ‌سالان است؟*

۴. *آیا عمل جسمانی تعمید منجر به* نجات می‌شود؟

پیگیری شخصی برای درس دوم

الف. تکلیف و تجربیات هفته‌ی گذشته را مرور کنید

۱) شما این هفته چه تجربیاتی داشتید، مخصوصاً در تلاش روزانه برای گوش دادن به صدای عیسی.
۲) آیا آیه‌ای را که در درس مطالعه کردیم، به یاد دارید؟
۳) چگونه می‌توانید فرقِ بین تعمید روح و تعمید مسیحی را به نوایمانان توضیح دهید؟

ب. اطمینان از نجات

۱) آیا به نظرتان، ۳۰۰۰ شنونده‌ای که آن روز تعمید یافتند، روح‌القدس را نیز دریافت کردند؟
حتماً دریافت کردند، وگرنه وعده‌ی پطرس، کاذب بود.

۲) آیا شما مطمئن هستید که متعلق به عیسی هستید؟

۳) آیا شما مطمئن هستید که اگر امروز بمیرید، به آسمان خواهید رفت؟

۴) اگر پاسخ شما مثبت است، به نظرتان چرا خدا شما را می‌پذیرد؟
افسسیان ۲:۸-۹

۵) اگر پاسخ شما منفی است، آیا می‌دانید چرا این اطمینان را ندارید؟

۶) اگر دلیل خاصی ندارید، به نکته‌ی زیر توجه کنید:

نجات، با مسیح در ارتباط است.

۷) برای نجات یافتن، آیا ایمان به عیسی، همچون ایمان به انبیای دیگر، کافی است؟ چرا کافی نیست؟
خیر! چون برای نجات، نه‌تنها باید به‌طور کامل از روش‌های نیکو پیروی کنیم، بلکه به کسی نیاز داریم که بتواند مشکل ماهیت گناه‌آلود و ضعیف ما را برطرف کند.

۸) چرا فقط عیسی می‌تواند به سؤال گناهان ما رسیدگی کند؟
چون او در ماهیت انسانی و الهی، تنها قربانی پاک و کافی برای پرداخت بهای گناه تمامی بشریت بود.

۹) آیا شما حقیقتاً ایمان دارید که عیسی همان کسی است که الان گفتیم؟
اگر پاسخ شما منفی است، اکنون می‌دانید که چرا از نجات خود مطمئن نیستید. اگر پاسخ شما مثبت است، اکنون بعد از توبه و سپردنِ قلب‌تان به عیسی، از نجات خود مطمئن هستید؛ چنانکه این ۳۰۰۰ نفر در پنطیکاست ایمان آوردند.

۱۰) آیا شما توبه کرده‌اید؟ آیا ایمان آورده‌اید؟

۱۱) اکنون اطمینان نجات شما بر چه پایه‌ای است؟ بر اساس کاری که شما انجام داده‌اید یا کاری که عیسی انجام داده است؟

پ. یاد بگیرید که انجیل را به‌وضوح بیان کنید

ما می‌توانیم از پطرس یاد بگیریم که چگونه انجیل را برای اطرافیان خود به‌وضوح بیان کنیم.

۱) او در صحبت با جمعیت، چه سوءتفاهماتی را برطرف کرد (اعمال ۱۵:۲)؟
این سوءتفاهم که شاگردان شراب زیادی نوشیدند و به انبیای خدا در عهدعتیق ایمان نداشتند.

۲) آیا شما سوءتفاهماتی را درباره‌ی مسیحیت، در اطرافیان خود می‌بینید که می‌توانید آن‌ها را برطرف کنید؟

۳) پطرس درباره‌ی چه نکته‌ای نمی‌توانست سازش کند؟
درباره‌ی عیسی و راهِ نجات

۴) وقتی سوءتفاهمات برطرف شد، آیا می‌توانید ببینید که نباید با چه نکاتی سازش کنید؟

۵) چگونه تعمید شما می‌تواند به اطرافیان‌تان کمک کند که سوءتفاهمات را برطرف کنند و خبر خوش نجات را اعلام کنند؟

ج. تکلیف برای جلسه‌ی بعد

- آیه‌ی کلیدی را حفظ کنید
- هر روزه، ارتباط با عیسی را تقویت کنید
- به دنبال امکاناتی برای اعلام انجیل به اطرافیان خود باشید.

درس سوم: تعمید، نشانه‌ی عهد جدید

یا خدا چگونه به کلیسا نشان داد که اکنون در عهد جدید هستند.

الف. مقدمه

بعد از تولد کلیسای مسیحی در پنطیکاست، مسیحیان در معبد و خانه‌های خود با هم جمع شدند.

با کلمات خودتان بگویید چرا مسیحیان اولیه نیاز نداشتند که در معبد «مسیحی» جدید، مکانی که متعلق به مذهب یهودی نبود، جمع شوند؟

آزادانه پاسخ دهید.
ایمان مسیحی، تحقق و ادامه‌ی مذهب یهودی در عهد جدید است. مسیحیان اولیه که خودشان یهودی‌زاده بودند یا یهودیت را پذیرفته بودند، به عهدی که خدا با ابراهیم، موسی و تمامی انبیا بسته بود، ایمان داشتند. طبیعی بود که مسیح یا مسیحا را در معبد او ستایش کنند و مسیحا را در آن‌جا به هم‌کیشان خود که هنوز منتظر بودند، اعلام کنند. بعلاوه، چنانکه در ادامه‌ی کتاب اعمال می‌بینیم، آن‌ها هنوز تغییرات عهد جدید را گردآوری نکرده بودند یا تأثیر آن را بر غیریهودیان درک نکرده بودند. اکنون که آن‌ها این وعده‌ها را انجام داده بودند، فکر می‌کردند که صرفاً می‌توانند مسیحا را به عهدعتیق اضافه کنند.

نشانه‌ی عهد عتیق، ختنه بود. نوایمانان فکر نمی‌کردند که یک روز، ختنه و انجام شریعت موسی، غیرضروری شود (موردنیاز نباشد).

عیسی در شام آخرش با رسولان گفت:
« با خون خود که برای شما ریخته می‌شود پیمان تازه‌ای بسته‌ام.»
لوقا ۲۰:۲۲، اما در آن زمان توضیح بیشتری نداد.

امروز ما خواهیم دید که خدا چه کار کرد که رسولان از طریق یک اتفاق فوق‌العاده درک کنند که وارد عصرِ عهد جدید شده‌اند. پس خواهیم دید که تعمید، نشانه‌ی عهد جدید با خداست.

ب. داستان کرنیلیوس اعمال ۱۰ و ۱۱

اعمال ۱۰ را بازگو کنید یا اعمال ۱۱:۱-۱۹ را بخوانید، جایی که پطرس خلاصه‌ی وقایع توصیف شده در اعمال ۱۰ را بیان می‌کند. سپس در ادامه بگویید:

پطرس درک می‌کند که نباید عهدعتیق را به این امت‌ها (غیریهودیان) تحمیل کند؛ کسانی‌که خدا با حاکمیتش، عطیه‌ی روح‌القدس را به آن‌ها عطا کرده تا آن‌ها را در مسیح عیسی متولد کند. پس او این افراد را رسماً از طریق تعمید به کلیسا وارد کرد. این موضوع را هم درک کرد که می‌تواند آنچه را که در

عهدعتیق ناپاک در نظر گرفته می‌شد، بخورد. بنابراین، او پذیرفت که با قومی که گوشت خوک و غذاهای دیگری را می‌خوردند که در شریعت ممنوع بود، غذا بخورد.
اما وقتی پطرس با رسولان دیگر به اورشلیم، یعنی کلیسای مادر بازگشت، از او عیب‌جویی کردند. پطرس توضیح داد که نمی‌تواند با خدا مخالفت کند، تعمید مسیحی را از کسانی دریغ کند که عطیه‌ی روح‌القدس را همچون شاگردان اولیه در روز پنطیکاست دریافت کردند (اعمال ۱۷:۱۱). به همین دلیل او این افراد بُت‌پرست را تعمید داد، بدون اینکه از آن‌ها بخواهد به یهودیت ایمان آورند و ختنه شوند. کلیسا این توضیح را پذیرفت.

[شاید آن‌ها متوجه شدند که پطرس با این عمل از کلیدهای ملکوت خدا استفاده کرد تا آن را برای همه‌ی مردم دنیا باز کند، بر اساس وعده‌ی عیسی در متی ۱۸:۱۶-۱۹]

۱) آیا پطرس در اورشلیم، والدین مسیحی را از ختنه کردنِ فرزندان‌شان منع کرد؟
خیر!
چند سال بعد، در اعمال ۱۸:۲۱-۲۵، می‌بینیم که بسیاری از یهودیان به عیسی مسیح ایمان آوردند و در حفظ شریعت، غیرت داشتند. یعقوب و پولس می‌خواستند آن‌ها را تشویق کنند که به این طریق ادامه دهند و یک عهد یهودی در معبد ببندند.

۲) آیا به آن‌ها گفتند باید گوشت یا گوشت خوک بخورند؟
خیر! اما هریک از آن‌ها آزاد بودند که بر اساس ایمان و وجدان خود به مسیح احترام بگذارند. پولس رسول، آزادی از عمل مذهبی در عهد جدید و نگرش پذیرش چیزهای گوناگون را در رومیان ۱:۱۴-۱۵، ۱۳ توضیح داد.

از آن لحظه به بعد، شاگردان جرأت کردند به نامختونان نیز بشارت دهند. یهودیان باید آن‌ها را به‌عنوان شرکای هم‌ترازی که در بین بُت‌پرستان، مسیحی شده بودند، می‌پذیرفتند. بنابراین، رسولان نتیجه‌گیری کردند که باید بعضی از افراد را به انطاکیه بفرستند تا این اتصال را توسعه دهند.

۳) بر اساس اعمال ۱۹:۱۱-۲۶، کلیسای اورشلیم چه کسانی را نزد یونانی‌ها فرستاد؟
آن‌ها برنابا را فرستادند.
خدا برکت داده بود. این سه نفر عملکرد خوبی داشتند.

۴) اولین بار، شاگردان در کجا «مسیحی» نامیده شدند؟
در انطاکیه، در کلیسای ایمانداران نامختون.

آن‌ها مسیحیانی بودند که برای اولین بار بر اساس عهد جدید زندگی کردند، بدون اینکه نگرانِ نمادها و شریعت عهدعتیق باشند. پولس رسول در نامه‌اش به کولسیان، به ایمانداران توضیح داد که نباید فکر کنند که باید چیزی را به ایمان خود به مسیح اضافه کنند، چون هر فلسفه یا قانون انسانی، به‌جای اینکه ما را غنی سازد، کمالی را که خدا در مسیح برای ما آماده کرده، از بین می‌برد. مسیح، عهدعتیق

را برای ما به تحقق رساند و اکنون ما تحت نشانِ عهد جدید هستیم که امروزه تعمید، اتحاد ما را با مسیح نشان می‌دهد.

آیه‌ی کلیدی: کولسیان ۲:۱۰-۱۲

و شما نیز به وسیله‌ی اتّحاد با او که بالاتر از همه‌ی قدرت‌ها و ریاست‌هاست، کامل شده‌اید. شما نیز در اتّحاد با او ختنه شده‌اید، ختنه‌ای که به دست انسان صورت نگرفته است بلکه به وسیله‌ی ختنه‌ی مسیح که قطع طبیعت نفسانی است. وقتی شما تعمید گرفتید با مسیح مدفون شدید و نیز در تعمید خود به وسیله‌ی ایمان با قدرت خدا که مسیح را پس از مرگ زنده گردانید، با او قیام کردید.

۱) وقتی پولس رسول تأیید می‌کند که عیسی بالاتر از همه‌ی ریاست‌ها و اقتدارهاست، درباره‌ی چه چیزی صحبت می‌کند؟ از کولسیان ۸:۲ و ۱۸:۲ برای کمک به پاسخ خود استفاده کنید.

پولس به نیروهای روحانی شیطانی اشاره می‌کرد، اما همچنین، درباره‌ی فلسفه‌هایی صحبت می‌کرد که دنیا به‌عنوان راه‌حل مشکلات انسانی به ما ارائه می‌کند.

پولس این نامه را به کولسیان نوشت تا ما تأثیرات این قدرت‌ها و فلسفه‌های گذشته را تکذیب کنیم. این تکذیب، به‌طور خودکار انجام نمی‌شود. پولس باید در خانه‌ی مسیحیان کولسی به آن‌ها نشان می‌داد که هنوز تحت تأثیر فلسفه‌های دنیوی یا قدرت‌های روحانی هستند. به‌عنوان مثال، آن‌ها متوجه نشدند که حکمت افراد خاص، فریبنده بود (کولسیان ۸:۲)، آن‌ها پرستش فرشتگان، رویاهایی را که مردم دوست داشتند درباره‌ی آن‌ها صحبت کنند و مذهب خاصی را که در گذشته اجرا می‌شد، رد نکرده بودند (کولسیان ۱۸:۲).

۲) بر اساس آیه‌ی ۱۱، چرا ختنه‌ی مسیح که با دستان انسانی انجام نشده، برتر از ختنه‌ی عهدعتیق است؟

چون باعث می‌شود که بتوانیم جسم گناه‌آلود را به مرگ بسپاریم.

۳) این «ختنه‌ای که به دست انسان صورت نگرفته است» چیست؟

این اتحاد ما با مسیح در مرگ و رستاخیز اوست که با تعمید روحانی در تولد تازه انجام شد و نمادی از تعمید مسیحی است.

ختنه = طهارت

۴) آیا این آیه، برهانی از اتحاد با مسیح است که با عمل جسمانی تعمید در آب انجام شد، یا درباره‌ی چیز دیگری صحبت می‌کند؟

آیه‌ی ۱۲ به ما نشان می‌دهد که این به‌وسیله‌ی ایمان است.

حالت ظاهری تعمید، ناکافی است، همان‌طور که حالت ظاهری ختنه در عهدعتیق، ناکافی بود: *پس مطیع خداوند باشید و سرسختی نکنید. زیرا خداوند خدای‌تان، خدای خدایان و خداوندِ خداوندان است... تبعیض را نمی‌پسندد.* تثنیه ۱۶:۱۰

پ. عهد عتیق و جدید: مقایسه

نشانه‌ی عهدعتیق، ختنه بود.
شریعت موسی توسط خدا داده شد. این بخش اساسی عهدعتیق بود: از سه بخش تشکیل شده:

۱. شریعت اخلاقی خدا

۲. شریعت آیینی که با نمادهایش، ضرورت و ماهیت فدیه را نشان می‌داد، چنانکه شریعت طهارت و قربانی‌ها این کار را می‌کند.

۳. شریعت مدنی قوم یهود که توسط خدا برگزیده شده بودند تا خانواده‌ی انسانی مسیحا باشند.

نشانه‌ی عهد جدید، تعمید مسیحی است.

بنابراین، شریعت موسی توسط عیسی به تحقق رسید.

۱. شریعت اخلاقی: اکنون ما می‌توانیم آن را انجام دهیم، چون عیسی با روحش در ما ساکن است. موعظه‌ی بالای کوه، این هدف را در نظر دارد.
۲. شریعت آیینی، اکنون غیرضروری است و بنابراین می‌توانیم آن را ترک کنیم، همان‌طور که مسیحیان یهودی یاد گرفتند که با هدایت مقتدرانه‌ی خدا این کار را انجام دهند. رساله به عبرانیان، این را به ما نشان می‌دهد.
۳. شریعت مدنی دیگر کاربردی ندارد، زیرا در عهد جدید، قوم خدا متشکل از قوم یهود در جایگاه جسمانی نیست، بلکه متشکل از کلیسای جهانی مسیح در سراسر دنیاست.

رساله به رومیان آن را توضیح می‌دهد.
ما شریعت مدنی را با علاقه مطالعه می‌کنیم تا اصول عدالت، طهارت و جامعه‌ی سالم را از آن‌ها بدست آوریم، بدون اینکه ضرورتاً تمامی فرامین این نامه را اجرا کنیم. چون واقعیت زمینه‌ای که ما امروز در آن زندگی می‌کنیم، یکسان نیست.

ج. نتیجه

ما با پذیرش تعمید مسیحی، عهد جدید را می‌پذیریم. بر اساس کولسیان ۱۰:۲، اعلام می‌کنیم که همه‌ی ما در مسیح کامل شدیم. اعتراف می‌کنیم که او برتر از هر اقتدار و قدرتی است که در این دنیا سلطنت می‌کند.

در کولسیان ۶:۲، پولس به ما می‌گوید همان‌طور که مسیح را پذیرفتیم، با مسیح زندگی کنیم: به‌وسیله‌ی ایمان. مکالمه‌ی اول ما با مسیح، فقط آغاز این زندگی است. هر بار که متوجه می‌شویم چیزی را هنوز به او تسلیم نکرده‌ایم، این زمانی برای اعتماد به اوست که ما را تبدیل کند.

پیگیری شخصی برای درس سوم

الف. تکلیف و تجربیات هفته‌ی گذشته را مرور کنید

۱) آیا می‌توانید درباره‌ی بعضی از تجربیات هفته‌ی گذشته‌تان صحبت کنید که در زندگی با خدا، تعمید یا بعضی از سؤالاتی اتفاق افتاد که در روحتان احساس کردید؟

۲) آیا آیه‌ی کلیدی را از درس اول به یاد می‌آورید؟ آیا می‌توانید مهم‌ترین نکته‌ی خود را بیان کنید؟

ب. تعمید، نمادی از عهد جدید است

۳) اگر شما تعمید یافته‌اید، خودتان را زیرِ نشانه‌ی عهد جدید گذاشته‌اید. این برای شما چه مفهومی دارد؟

۴) خدا خودش عهدعتیق را با ختنه‌ی ابراهیم و شریعت موسی آغاز کرد. چرا شما به عهد جدید نیاز دارید؟

۵) بر اساس کولسیان ۱۱:۲، عهد جدید برای ما چه کار می‌کند که رژیم قدیمی قادر به انجام آن نبود؟ *این می‌تواند جسم را بردارد= ماهیت گناه‌آلود ما؛ و ماهیت مسیح قیام کرده را به ما می‌دهد.*

پ. با نشانه‌های عهد عتیق چه کار کنیم؟

شریعت اخلاقی خدا همیشه ارزشمند می‌ماند؛ و عیسی الگوی کامل ماست، چون خدا و همسایه‌اش را با تمامی قلبش محبت کرد.

۶) آیا می‌توانید یک نمونه از شریعت اخلاقی را بیان کنید که ارزشِ آن برای ما هم حفظ شده است؟

شریعت آیینی موسی، شریعت نمادینی است که اکنون به تحقق رسیده و چیزهای دیگر بر آن پیشی گرفته است.

۷) آیا می‌توانید آداب و رسوم آیینی اسلام را که همانندِ شریعت موسی است، شناسایی کنید؟

شستشو

شریعت مدنی موسی برای قوم اسرائیل بکار می‌رود که خدا به‌عنوان قوم مرئی خود در قلمروی مرئی انتخاب کرده بود تا حاملِ مسیحا باشد. خدا در عهد جدید اعلام کرد که اکنون قوم او از کسانی تشکیل شده‌اند که عیسی با روحش تعمید داده، آن‌ها را فرزندان خدا ساخته است.

۸) آیا شریعت مدنی هنوز کاربرد دارد؟

شما می‌توانید از نمونه‌ی یکی از این قوانین در لاویان باب ۲۰ استفاده کنید. بهای مجازات لازم توسط عیسی مسیح پرداخت شد؛ اما با مطالعه‌ی این شریعت، به سنگینی بعضی از گناهان در نظر خدا پی می‌بریم.

۹) بر اساس غلاطیان ۳:۲۳-۲۵، نقش شریعت چیست؟
ما را به‌سوی مسیح هدایت می‌کند.
ما همچون مثالِ لاویان ۹:۲۰ درک می‌کنیم که تحقیر والدین‌تان چقدر جدی است، چقدر شخص به بخشش مسیح نیاز دارد تا نجات یابد؛ و به قدرتی که نگرش‌مان را نسبت به والدین‌مان تغییر دهد.

ج. تأثیراتی را که ما را از کمال خدا بازمی‌دارد، تکذیب کنید.

مسیحیان کولسی، ایمانداران خوبی بودند. با وجودِ این، پولس یک نامه به آن‌ها می‌نویسد تا آن‌ها را مجاب کند که باید مراقب باشند و به‌وضوح، دو چیزی را که کمال خدا را که در عهد جدید در مسیح به ما عطا شده، از بین می‌برد، کنار بگذارند. این دو تأثیر شاملِ:

- فلسفه‌های این دنیا. (کولسیان ۲:۸-۹)

۱۰) ۱آیا می‌توانید تشخیص دهید که کدام فلسفه‌ی دنیوی بر طرز فکر شما در گذشته تأثیر گذاشته است؟
به‌عنوان مثال: انسان‌گرایی، نیو اِیج (عصر جدید)، جنبش آزادی زنان و غیره.

۱۱) آیا شما آن را تکذیب کردید؟ شما در زندگی‌تان، چه شواهدی را برای آن یا برخلاف آن یافته‌اید؟باید دوباره چه قدمی را بردارید؟

- اصول و قدرت‌های این دنیا (کولسیان ۲:۱۵-۱۸)

۱۲) آیا می‌توانید قدرت‌های روحانی را که در زندگی‌تان تأثیر می‌گذارند، شناسایی کنید؟
از خداوند بخواهید به شما نشان بدهد که آیا در زندگی خود با سِحر و جادو ارتباط دارید، شاید از طریق اجدادتان یا بازدید از مکان‌ها یا متوسل شدن به کمکِ ارواح یا مقدسین مُرده؛ پولس به ما می‌گوید پرستش ارواح نیکو، همچون فرشتگان، ممنوع است. کولسیان ۲:۱۸
۱۳) فهرستی از همه‌ی ارتباطات خود با عالَم روحانی که خدا آن‌ها را ممنوع کرده، فراهم کنید و به‌وضوح آن‌ها را تکذیب کنید؛ در صورت نیاز، با کمکِ یک شخص باتجربه در این زمینه، این کار را انجام دهید.

چ. درباره‌ی سؤالات مربوط به وجدان و آزادی مسیحی...

۱۴) آیا اکنون پولس با این هدف به اورشلیم بازگشت که یک کلیسای ضد یهودی، ضدِ ختنه، ضد شریعت بنا کند؟
خیر.

۱۵) چرا این کار را نکرد؟
تنها هدفش این بود که نشان بدهد که ایمان به عیسی برای زندگی در نجات کافی است.

تأکید بر ضدّیت، یک کار مفید یا ضروری نیست... قوانین؛ بلکه عیسی باید نشان داده شود تا همه‌ی خواسته‌های شریعت را به تحقق برساند.

۱۶) آیا مسیحیان یهودی، مثلِ گذشته به اعمال مذهبی خود ادامه دادند؟
آن‌ها آزاد بودند که بعضی از اعمال عهدعتیق را ادامه دهند (خوردنِ کوشِر [گوشت حلال] و غیره.) تا زمانی‌که تشخیص بدهند که این چیزی را به نجات یا جایگاه‌شان در نزد خدا اضافه نمی‌کند. انجام بقیه‌ی اعمال امکان‌پذیر نیست، چون معبد و کهانت یهودی از سال ۷۰ به عملکردش ادامه نداد! ما آیاتی را از رومیان ۱۴-۱۵ و اعمال ۲۱ بازگو کردیم که آن را تصویب کرد.

در واقع، خدا از هیچ‌یک از بُت‌پرستان نخواست آنچه را که بخشی از شریعت آیینی یا مدنی عهدعتیق بود، بپذیرند؛ برعکس، از کسانی‌که در عهدعتیق بودند، خواست که عهد جدید را به‌عنوان وسیله‌ی نجات‌شان بپذیرند. به همین دلیل پولس در غلاطیان ۲:۱۱-۲۱، با پطرس بی‌پرده صحبت می‌کند، او دید که پطرس در حضورِ یهودیان، با بُت‌پرستان غذا نخورد. (عمل او به غیریهودیان نشان می‌داد که جایگاه آن‌ها پایین‌تر از جایگاه یهودیانی است که شریعت را اجرا می‌کردند). به‌هرحال، این مربوط به وجدان است. پولس آن‌ها را آزاد گذاشت که بر اساس الزام ایمان‌شان تصمیم بگیرند و به آن‌ها فرمان داد که به آزادی دیگران احترام بگذارند. رومیان ۱۴ و ۱۵، و اول قرنتیان ۱۰:۲۳- ۳۳.
دلایل ارزشمندی برای یهودیان که اعمال شریعت را اجرا کنند:
- برای حفظ هویت ملی خود. در واقع، این آیین‌ها، نمادهایی از واقعیت آسمانی بودند که مسیح به تحقق رساند. (عبرانیان ۱۰:۱)
- شاهدی برای یهودیانی باشند که سعی کردند شریعت را بدون ادراک و شناخت مسیحای خود انجام دهند. (اول قرنتیان ۹:۲۰)
- بر اساس اعتقاد راسخ و خواندگی خاص‌شان به خدا خدمت کنند (تا زمانی‌که فروتن بمانند و اعمال خود را بر دیگران تحمیل نکنند).

۱۷) شما برای شرایط خود چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟
آزادانه پاسخ دهید.
یهودیان و مسیحیان، بعضی از اعمال خاص اسلام را برداشته‌اند، و حالت و مفهوم آن را تغییر داده‌اند. باید هر عملی را بررسی کنید و تصمیم بگیرید که آیا ۱)شخص می‌تواند آن را به همان شکل نگه دارد، ۲) شخص می‌تواند آن را با ایجاد تغییرات نگه دارد، (یا آن را با عمل مشابهی جایگزین کند) یا آیا ۳) شخص باید آن را کاملاً رد کند.

ح. تکلیف برای هفته‌ی آینده

- آیه‌ی کلیدی را حفظ کنید.

- فهرست چیزهایی را که شخص داوطلب احساس می‌کند باید تکذیب کند، تکمیل کنید. دعا کنید که خداوند این چیزها را آشکار کند، چون همیشه آشکار نیستند.

فهرستی که توسط نیل اَندرسون در کتاب «آزادکننده» تهیه شده، می‌تواند مفید باشد؛ همچنین فصلِ مربوط به «هفت قدم برای آزادی» نیز می‌تواند مفید باشد.

درس چهارم

تعمید، ما را در مرگ و رستاخیز مسیح، با او متحد می‌کند.

یا چگونه یک نفر از مرگ و رستاخیز مسیح بهره‌مند می‌شود.

الف. مقدمه

شاید از شما بپرسند که چگونه بدانیم یک نفر حقیقتاً برای تعمید آماده است، یا چه زمانی آماده است.

۱) آیا باید منتظرِ لحظه یا تجربه‌ی خاصی شوید که بتوانید تعمید بگیرید؟

خیر!

۲) آیا باید از آزمون خاصی برای شناخت کتاب‌مقدس عبور کنید یا به شهرت خاصی در میان مسیحیان دست یابید؟

خیر!

(آیا لازم است که شخص به سطح خاصی از عدالت برسد یا در تشخیص عادات بدِ گذشته، مهارت یابد؟)

۳) آیا رسولان، قوانین را ترک کردند؟

خیر.

۴) آیا کتاب‌مقدس به ما نشان می‌دهد که چگونه این کار را انجام دهیم؟

بله.

امروز می‌خواهیم یک داستان معروفی را در «اعمال رسولان» مطالعه کنیم که این موضوع را به‌وضوح نشان می‌دهد.

ب. داستان خواجه‌سرای حبشی، اعمال ۸:۲۶-۴۰

مشاهدات:

این داستان را بخوانید یا بازگو کنید. شما می‌توانید از نمونه‌ی زیر یا از توضیحاتی که از این داستان حمایت می‌کند، استفاده کنید.

این داستان یک حبشی است که از اورشلیم بازمی‌گشت. مهم نیست که کدام شخص حبشی است. او خواجه‌سرا و مأمور ارشد ملکه کنداکه بود. او مایل نیست به معبد برود تا مذهب یهودی را درک کند. او به آن‌جا آمده که تنها خدای حقیقی را ستایش کند. حتماً ثروتمند بود، چون یک نسخه از کتاب اشعیای نبی را به همراه داشت. به محض اینکه در ارابه‌اش نشست، مطالعه را آغاز کرد.

۱) ما چه جزئیاتی را درباره‌ی این مرد در اختیار داریم؟

بدون شک، او تشنگی روحانی زیادی داشت.

وقتی خدا دید که او هرچه در توان داشت، انجام داد تا عمیق‌ترین نیازِ روحش را ارضاء کند، در این شرایط، فیلیپس را به‌طرز معجزه‌آسایی فرستاد. وقتی فیلیپس به ارابه رسید، متوجه شد که این حبشی، اشعیا ۵۳:۷-۸ را می‌خواند. فیلیپس از او پرسید:
«آیا آنچه می‌خوانی می‌فهمی؟»
- مرد حبشی در پاسخ گفت، خیر، چگونه می‌توانم بدون توضیح، آن را درک کنم؟ او از فیلیپس دعوت کرد که با او همراه شود و سپس، پرسید:
«آیا این نبی که این آیات را نوشته، درباره‌ی خودش صحبت می‌کند یا درباره‌ی شخصی دیگر؟»

اعمال ۸:۳۲-۳۳ و اشعیا ۵۳:۷-۱۲ را با یکدیگر بخوانید.

۲) با کلمات خودتان بگویید این نبی درباره‌ی چه کسی صحبت می‌کند؟
عیسی!

۳) این آیات درباره‌ی عیسی چه می‌گویند؟
عیسی، بره‌ی قربانی است که باید بمیرد!

این چه موقعیت شگفت‌انگیزی برای اعلام انجیل به مردی بود که همه‌ی قربانی‌هایی را دیده بود که برای تقدیم به خدا در معبد ضروری بود تا بتوان مورد پذیرش خدا قرار گرفت! او احتمالاً به‌تازگی یک حیوانی را خریده بود که برای خودش قربانی کند.

۴) آیا به نظرتان، فیلیپس فقط به این مرد حبشی گفت که عیسی اکنون قربانی گناه ماست و هر کسی که به او ایمان آورد، نجات می‌یابد؟
خیر! چیزهای بیشتری را به او می‌گوید.

فیلیپس در جاده با او همراه شد و همه‌ی چیزهایی را که عیسی به او تعلیم داده بود، توضیح داد و واکنش این خواجه‌سرا، این‌گونه بود:
«نگاه کن، در این‌جا آب هست؛ چه چیزی مانع تعمید گرفتن من است؟» فیلیپس درباره‌ی این صحبت کرده بود که چگونه شاگردان عیسی با انجام تعمید مسیحی، در ملأعام از او پیروی کردند! فیلیپس به‌درستی می‌توانست مرگ و رستاخیز مسیح را هم‌زمان به‌عنوان تعمید مسیحی ارائه کند، تعمیدی که نمادِ اتحاد ما با مسیح در مرگ و رستاخیز اوست. پس فیلیپس او را در آن زمین تعمید داد!

۵) به نظرتان، فیلیپس چگونه تصمیم گرفت این مرد را تعمید دهد؟
او واکنش این مرد را دید که قانع شده بود و پیغام انجیل را پذیرفته بود.

۶) آیا این متن، نشانه‌هایی را به ما می‌دهد که آمادگی او را برای تعمید تشخیص دهیم؟
ما شواهدی را می‌یابیم:
تشنگی روحانی- این مرد حبشی به دنبالِ شناخت و درکِ کتاب‌مقدس بود.
خدا این مرد را آماده کرد و شرایطش را تنظیم کرد.

- این مرد حبشی، عضوِ عهدعتیق بود. این نشانه‌ی توبه است.
- درخواست او نشان‌دهنده‌ی ایمانش به مسیح است، چون هنوز تعمید نیافته بود.
- این مرد حبشی آماده است که در برابر هم‌سفرانش به نام عیسی مسیح اعتراف کند (کسی که چنین مقامی داشت، هرگز به‌تنهایی سفر نمی‌کرد).

به‌طور خلاصه، این مرد در اتحاد با مسیح، در مرگ و رستاخیز او توصیف شده است.
در واقع، فیلیپس احتمالاً به این نتیجه رسیده بود که حتماً عیسی باعث شده که او تولد تازه بیابد. جالب است که به واکنش فیلیپس در برابر درخواست تعمید این مرد حبشی توجه کنید: «اگر با تمام دل ایمان آوری هیچ مانعی وجود ندارد.»*
یعنی او مسئولیت این قدم را برعهده‌ی شخص درخواست‌کننده گذاشت، چون در نهایت، او به‌خاطر ایمانش پاسخ‌گو خواهد بود. بنابراین، فیلیپس او را در واکنش به اعتراف ایمان درخواست‌کننده، تعمید داد. هیچ دوره‌ی آزمون و آزمایشی نبود، بلکه شواهد کافی در زندگی این شخص بود و عدم اجرای یک عمل نمادین، برخلاف واقعیت روحانی این شخص می‌بود.
**این آیه (۳۷) در بسیاری از دست‌نوشته‌های اولیه یافت نمی‌شود. بعضی از ترجمه‌ها، این گزارش اولیه را ندارند.*
در نهایت، هر دوی آن‌ها در آب فرو رفتند و فیلیپس، او را تعمید داد. به‌هرحال، هیچ تصویری بهتر از این نیست که کسی که می‌خواهد زندگی گذشته‌اش را در مرگ مسیح ترک کند، اجازه بدهد که این زندگی در آب «دفن شود». هیچ‌چیز بهتر از این نیست که رستاخیز در حیات تازه که توسط روح عطا می‌شود، با نمادِ بیرون آمدن از آب نشان داده شود. عجیب نیست که آخرین اظهار درباره‌ی این مرد حبشی، این است که او با شادی به راهش ادامه داد!

آیه‌ی کلیدی: رومیان ۶:۳-۴

آیا نمی‌دانید که وقتی ما در اتّحاد با مسیح عیسی تعمید یافتیم، در اتّحاد با مرگ او تعمید یافتیم؟ پس با تعمید خود با او مدفون شدیم و در مرگش شریک گشتیم تا همان طوری که مسیح به وسیله‌ی قدرت پر شکوه پدر، پس از مرگ زنده شد، ما نیز در زندگی تازه‌ای به سر بریم.

۱) بر اساس این آیه، آیا می‌توانیم بدون تشخیص کامل هویت‌مان با مسیح، در مرگ او، تعمید بیابیم؟
بله. پولس می‌دانست که می‌توان بدون تشخیص کامل هویت‌مان با مسیح، در مرگ او تعمید گرفت.

۲) اگر این‌طور است، آیا باید دوباره تعمید بیابیم؟
پولس نمی‌گوید که باید دوباره تعمید بیابید، بلکه از مفهوم تعمید آگاه باشید.

ما با ایمان به مسیح نجات می‌یابیم. به همین طریق، با ایمان به مرگ مسیح برای ما، می‌دانیم که اکنون خدا زندگی گذشته و ماهیت گناه‌آلود ما را در او مُرده می‌انگارد و تا ابد برداشته شده است.

با ایمان به رستاخیز مسیح که برای ما ارزشمند است، می‌توانیم بر روی حیات جدید و ابدی که خدا با روحش به ما داده، حساب کنیم. این به ما هویت کاملاً جدیدی می‌دهد. ما اکنون با مسیح تا ابد متحد شدیم! عمل جسمانی تعمید، این کار را انجام نمی‌دهد، بلکه خدا آن را در مسیح انجام داده و ما تا اندازه‌ای که به او ایمان داریم، از آن بهره‌مند می‌شویم.

[دوباره یک فکری که از آیه‌ی کلیدی‌مان استنتاج می‌شود: اگر با کسی مواجه شویم که تعمید یافته، اما آشکارا در اتحاد با مسیح زندگی نمی‌کند، بهتر است با او صحبت کنیم، همان‌طور که پولس در نامه‌اش به رومیان این کار را کرد، به‌جای اینکه به او بگوییم عمل جسمانی تعمید را تکرار کند. یعنی، با این شرط که تعمید او بر اساس ایمان به مسیح باشد.

پ. نتیجه

این درست و ضروری است که تعمید را به‌عنوان اتحاد با مرگ و رستاخیز مسیح ارائه کنیم. همچنین ضروری است که منتظرِ واکنش ایمانِ دیگران شویم و تأیید کنیم که زندگی‌شان شواهدی را ظاهر می‌کند؛ اما هیچ قانون، آزمون یا دوره‌ی آزمایشی در کتاب‌مقدس تجویز نشده است. داوطلب تعمید، بر اساس اعتراف ایمانش تعمید می‌یابد.

[با وجودِ تجربه‌ی منفی فیلیپس با شمعون، در اعمال ۸:۱۳-۲۴، خدا می‌خواست که فیلیپس، دوباره بدون هیچ شرطی تعمید دهد!]

پیگیری شخصی برای درس چهارم

الف. تکلیف و تجربیات هفته‌ی گذشته را مرور کنید

۱) آیا احساس می‌کنید که در عهد عتیق زندگی می‌کنید یا در عهد جدید؟ چرا؟

۲) آیا آیه‌ی کلیدی را به یاد می‌آورید؟

ب) قصورات خودمان را درک کنیم تا بتوانیم از مرگ عیسی بهره‌مند شویم

۳) آیا این مرد حبشی، تصویر یک مرد نیکو را در ذهن شما به‌جا گذاشت یا یک مرد گناه‌کار؟
یک مرد نیکو

۴) آیا افرادی که مانند او، اعمال اخلاقی نیکویی دارند، می‌توانند بدون انجیل نجات یابند؟ پاسخ خود را با افسسیان ۲:۸-۹ تأیید کنید.
خیر! ما با فیض و از طریق ایمان نجات می‌یابیم.

۵) بر اساس کولسیان ۲:۱۱ و رومیان ۶:۶، ما چرا به عیسی نیاز داریم، آیا این فقط برای برداشتنِ اعمال بدِ ماست، یا او چیزهای بیشتری را بر روی صلیب برداشت؟

این باعث می‌شود که جسم خود را به مرگ بسپاریم، یا ماهیت کهنه را مصلوب کنیم.

۶) آیا چیزی در ماهیت کهنه‌ی ما هست که ارزش نگه داشتن و بهبود بخشیدن را داشته باشد؟ آیا باید همه‌چیز را به مرگ بسپاریم یا خیر؟
ماهیت کهنه باید مصلوب شود تا تولد تازه امکان‌پذیر شود. بنابراین ضروری است که همه‌چیز را به مرگ بسپاریم.

۷) آیا می‌خواهید که عیسی فقط گناه شما را بر روی صلیب بردارد یا کل ماهیت کهنه‌تان را بردارد؟
همه‌چیز را
شما تا اندازه‌ای از مرگ او بهره‌مند می‌شوید که اجازه بدهید ماهیت کهنه‌تان بمیرد.

پ. چگونه به‌طور واقعی از رستاخیز مسیح بهره‌مند شویم

تعمید، هویت ما را با مسیح و همه‌ی کارهایی که برای ما انجام داد، تعیین می‌کند. اکنون ما قانوناً به او تعلق داریم. ما از این واقعیت تا اندازه‌ای بهره‌مند می‌شویم که در شرایط خاص خود، با ایمان به همه‌ی این‌ها تکیه کنیم.

۸) آیا من هنوز نگرش‌ها و اعمالِ متعلق به ماهیت کهنه را تجربه می‌کنم؟
نمونه‌ها: تلخی، افکار منفی، کینه، انتقاد، اتهامات و غیره.

۹) آیا این نشانه‌ی آن است که عیسی زندگی گذشته‌ی مرا بر روی صلیب برنداشته است؟
خیر، او آن را برداشته، اما من تا زمانی‌که در زمین زندگی می‌کنم، همچنان وسوسه می‌شوم.

۱۰) من باید چه واکنشی نشان بدهم تا از حیات تازه‌ام در مسیح بهره‌مند شوم؟
من می‌توانم بگویم: «خداوند عیسی، ممنونم که تو بها را پرداختی و افکار بد مرا به‌جای من، بر روی صلیب برداشتی. ممنونم که روح خودت را به من دادی تا در محبت تو زندگی کنم. اکنون من به تو اعتماد می‌کنم. تو در من ساکنی و من از تو تشکر می‌کنم.»

افکار بد باید جای خود را به میوه‌ی روح‌القدس بدهند: محبت، خوشی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکویی، وفاداری، ملایمت، خویشتن‌داری... غلاطیان ۲۲:۵

ج. مسئولیتِ شخص داوطلب برای تعمید

۱۱) آیا تصمیم‌گیری برای تعمید، به کلیسا مربوط می‌شود یا به داوطلب؟
هر دو- داوطلب نمی‌تواند به‌تنهایی تعمید بیابد.

۱۲) در اعمال ۳۵:۸-۳۸، آیا فیلیپُس مسئول است یا مرد حبشی؟
هر دو.

۱۳) چرا فیلیپس از مرد حبشی خواست که به ایمانش اعتراف کند؟
برای اینکه مسئولانه تعمید بیابد؛ مرد حبشی باید مسئولِ اعترافش باشد.

۱۴) مرد حبشی با چه اعترافِ ایمانی تعمید یافت؟
«من ایمان دارم که عیسی مسیح، پسر خداست.»
مرد حبشی متوجه شد که عیسی، همان کسی است که عهدعتیق پیش‌گویی کرده بود و به قدرت اتحاد با مسیح پی برد.

۱۵) چرا این اعتراف، برای این مرد و برای ما ضروری است؟
این اعتراف، نه‌تنها برای ایمان به خدا ضروری است، بلکه برای درک این موضوع که ماهیت گناه‌آلود انسان به یک قربانی گناه نیاز دارد.

۱۶) این اعتراف جدید، چه چیزی را به عهد قدیم می‌افزاید؟
فقط مسیح به‌عنوان پسر خدا می‌تواند قربانی بسیار ارزشمندی را که به زمان و مکان محدود نیست، تقدیم کند. او به‌عنوان پسر انسان می‌تواند با همه‌ی انسان‌ها در همه‌ی زمان‌ها تعیین هویت کند. فقط او می‌تواند به نیاز همه‌ی انسان‌ها پاسخ دهد.

۱۷) ظاهراً این مرد حبشی، اشتیاق زنده‌ای برای اتحاد با مسیح در مرگ و رستاخیزش داشت که از طریق تعمید نشان داده می‌شد. آیا اتحاد با عیسی به همین اندازه برای شما خوشایند است یا خیر؟ ... چرا؟

آزادانه پاسخ دهید.

ج. تکلیف برای جلسه‌ی بعدی

- آیه‌ی کلیدی را حفظ کنید/آیات دیگر را مرور کنید
- یک فهرست ذهنی از چیزهایی تهیه کنید که نشان‌دهنده‌ی زندگی گذشته‌ی من در جسم است
- یک فهرست ذهنی از چیزهایی تهیه کنید که نشان‌دهنده‌ی زندگی جدید من در مسیح است
- از عیسی تشکر کنید که زندگی گذشته‌ی شما را با زندگی خودش معاوضه کرد.

آیه‌ی کلیدی

متی ۲۸:۱۸-۲۰
«تمام قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. پس بروید و همه‌ی ملّت‌ها را شاگرد من سازید و آن‌ها را به نام پدر و پسر و روح‌القدس تعمید دهید و تعلیم دهید که همه‌ی چیزهایی را که به شما گفته‌ام، انجام دهند و بدانید که من هر روزه تا آخر زمان با شما هستم.»

اول قرنتیان ۱۲:۱۳
پس همه‌ی ما خواه یهود، خواه یونانی، خواه برده و خواه آزاد با یک روح در بدن تعمید یافته‌ایم و همه از همان روح پر شده‌ایم تا از او بنوشیم.

کولسیان ۲:۱۰-۱۲
و شما نیز به وسیله‌ی اتّحاد با او که بالاتر از همه‌ی قدرت‌ها و ریاست‌هاست، کامل شده‌اید.
شما نیز در اتّحاد با او ختنه شده‌اید، ختنه‌ای که به دست انسان صورت نگرفته است بلکه به وسیله‌ی ختنه‌ی مسیح که قطع طبیعت نفسانی است. وقتی شما تعمید گرفتید با مسیح مدفون شدید و نیز در تعمید خود به وسیله‌ی ایمان با قدرت خدا که مسیح را پس از مرگ زنده گردانید، با او قیام کردید.

رومیان ۶:۳-۴
آیا نمی‌دانید که وقتی ما در اتّحاد با مسیح عیسی تعمید یافتیم، در اتّحاد با مرگ او تعمید یافتیم؟
پس با تعمید خود با او مدفون شدیم و در مرگش شریک گشتیم تا همان طوری که مسیح به وسیله‌ی قدرت پر شکوه پدر، پس از مرگ زنده شد، ما نیز در زندگی تازه‌ای به سر بریم.

درس پنجم

تعمید: نشانه‌ی هویت مشترک و جدید ما

یا عیسی چگونه ما را واردِ کلیسای محلی و جهانی کرد

الف. مقدمه

مسیح تنها کسی است که می‌تواند کاری کند که یک نفر از نو و به‌وسیله‌ی روح‌القدس او متولد شود و به این ترتیب، او را عضو خانواده‌ی جهانی خدا سازد. ما یک روز در آسمان خواهیم دید که چه کسی واقعاً در آن شرکت می‌کند؛ اما تا آن زمان، عیسی می‌خواهد شاگردانش، به‌طور قابل رؤیت، ایمانداران را به خانواده‌ی قابل رؤیت خدا در سراسر جهان ببرند. این کلیساهای محلی است (متی ۲۸:۱۸-۲۰). امروز ما دیدیم که خدا نه‌تنها می‌خواهد یک هویت جدید، نادیدنی و روحانی به ما بدهد، بلکه می‌خواهد یک هویت جدید، دیدنی و مشترک نیز به ما بدهد.

ب. زندانبان رومی، اعمال ۱۶:۱۱-۴۰.

می‌توانید این گزارش را بخوانید یا آن را بازگو کنید. نمونه‌ی زیر می‌تواند به‌عنوان یک نتیجه‌گیری کمک کند.

اعمال ۱۶:۱۱-۳۱ را بخوانید.

آیا می‌توانید شرایط این زندانبان را تصور کنید؟
او درهای باز را دید و می‌دانست که زندانی‌ها می‌توانند فرار کنند. اگر این زندانبان اجازه می‌داد که زندانی‌های قیصر، امپراطور، فرار کنند، خودش محکوم به مرگ می‌شد. کتاب‌مقدس به ما می‌گوید او آن‌قدر ترسیده بود که شمشیرش را کشید تا خودش را بکُشد. پولس او را دید و فریاد زد: «به خود آسیبی نرسان، همه‌ی ما این‌جا هستیم!»
پس زندانبان، یک چراغ خواست، بااحتیاط وارد شد و با ترس و لرز در مقابل پولس و سیلاس به زمین افتاد. آن‌ها را بیرون آورد و پرسید: «من چه باید بکنم که نجات یابم؟» با این کلمات، این مأمور امپراطور متوجه شد که در این‌جا، اقتداری برتر از امپراطور در مقابل اوست. شما می‌توانید توضیح بدهید که امپراطور، مردم را وادار می‌کرد که او را به‌عنوان خدا ستایش کنند و همه‌ی رومی‌ها باید این را می‌پذیرفتند! اما اکنون، این زندانبان آماده است که به‌جای اطاعت از قیصر، از اقتداری که این دو زندانی ارائه می‌کنند، اطاعت کند! او آماده است که در برابر پولس و سیلاس تسلیم شود!

۱) پولس و سیلاس به او چه گفتند؟

پاسخ دادند: «به عیسی خداوند ایمان آور که تو با اهل خانه‌ات نجات خواهی یافت.»

۲) چرا پولس درباره‌ی توبه با او صحبت نکرد؟ آیا لازم نبود که او توبه کند تا نجات یابد؟

بله، اما پولس دیده بود که او فروتن شده است. بنابراین، فیض خدا را به او نشان داد و این زندانبان را هدایت کرد که توبه و ایمانش را هم‌زمان نشان دهد.

این پاسخ را با پاسخ پطرس در اعمال ۳۸:۲ مقایسه کنید.
وقتی مردم از پطرس پرسیدند که باید چه کار کنند، او فقط به این قانع نبود که به آن‌ها بگوید فقط کافی است که ایمان بیاورند و نجات یابند. او به آن‌ها گفت که توبه کنند و در نام عیسی تعمید یابند تا بخشیده شوند.

۳) چرا این تفاوت وجود دارد؟
ما باید این را درک کنیم تا بتوانیم به مردم بگوییم که به چه چیزی نیاز دارند تا نجات یابند.

پطرس با افراد «نیکو» صحبت کرد که شناختی از خدا، گناه و قربانی داشتند، اما عیسی را به‌عنوان تحقق همه‌ی کارهای خدا تا به آن زمان، رد کرده بودند. آن‌ها فقط توبه نکرده بودند.

پولس با کسی صحبت می‌کرد که دل‌شکسته بود و آماده بود که اطاعت کند. او درباره‌ی توبه موعظه نکرد، بلکه خبر خوش عیسی را اعلام کرد.

بر اساس این دو متن، توبه و ایمان، یک جایگاهی در فرایند نجات دارند. تعمید هم نمادی از هر دوی آن‌هاست.

قطعاً پولس، تعمید را به‌عنوان یک موقعیت شگفت‌انگیز برای تعیین هویت با عیسی نشان داده بود. این زندانبان به‌خوبی فهمید که وفاداری او به این کلام، چیزی غیر از مرگ ابدی ارائه نمی‌کند، اما او آماده بود که خودش را به خطر اندازد و اکنون از عیسی اطاعت کند تا حیات ابدی را داشته باشد، حتی وقتی مانند پولس و سیلاس متحمل جفا می‌شد.

۴) ما این اصطلاح را چگونه درک می‌کنیم: «تو نجات خواهی یافت، تو و خانواده‌ات»؟
از طریق شهادت ایمان او به مسیح، با اعمال یا کلام، اولین کسانی‌که از آن بهره‌مند می‌شوند، اهل خانواده‌مان هستند؛ نزدیک‌ترین افراد به ما.
این مخصوصاً در مورد سرِ خانواده صدق می‌کند. با اقتداری که خدا عطا کرده، این احتمال هست که او با انجیل بر کلِ خانواده تأثیر بگذارد؛ اما این درباره‌ی خانم خانه هم صدق می‌کند، کسی که می‌تواند قلب شوهرش را بدون کلام، با کردار مقدس و تقدیس فرزندان به‌دست آورد.

ایده‌ی اصلی برای یادآوری این است که خدا می‌خواهد خانواده‌ی ما را از طریق تعهدمان به مسیح برکت دهد تا دیگران به او ایمان آورند.

شاید سؤال تعمید نوزاد نیز مطرح شود. از این متن (اعمال ۱۶:۱۴-۱۵) استفاده شده تا از عمل بعضی از کلیساها که نوزادان را تعمید می‌دهند، حمایت کند. دیگران درک می‌کنند که همه‌ی اعضای خانواده‌ی این زندانبان ایمان آوردند و رضایت دادند که تعمید بیابند. جماعت‌ها در مورد سنی که یک نوزاد می‌تواند تعمید بگیرد، نظرات متفاوتی دارند. هر کلیسا باید راهنمایی برای پاسخ به این سؤالات تنظیم کند. برای درکِ بهتر نقطه‌نظرات متفاوت درباره‌ی تعمید نوزاد، می‌توانید پیشنهاد کنید که یک

مطالعه‌ی تکمیلی انجام شود و از این ضمیمه مشورت بگیرید. اگر سؤالاتی باقی ماند، می‌توانید از تعلیم‌گیرنده بخواهید که با راهنمای شبانی خود و/یا مسئولِ کلیسایش صحبت کند.

پایان داستان را در اعمال ۱۶:۳۲-۴۰ بخوانید.

روزِ بعد از زمین‌لرزه، مأموران شهر فرمان دادند که پولس و سیلاس آزاد شوند. پولس، بلافاصله بعد از آزادی به خانه‌ی لیدیه رفت و برادران را در آن‌جا یافت؛ یک گروه از ایمانداران در خانه‌ی او جمع می‌شدند. آیا پولس از این فرصت استفاده کرد که پیش از ترک زندان، این زندانبان را به‌عنوان برادری جدید در ایمان معرفی کند؟ به‌هرحال، به‌سختی می‌توان تصور کرد که او درباره‌ی این زندانبان با آن‌ها صحبت نکرده باشد.

[اگر کسی آماده نیست که عضو گروه محلی شاگردان مسیح شود، باید آن را جدی گرفت و نباید آن‌ها را به‌عنوان عضو کلیسای محلی تعمید داد. شاید باید یک سری مسائل از جانب داوطلب یا کلیسای محلی توضیح داده شود.]

پ. آیه‌ی کلیدی

این آیه، نمونه‌ای را ارائه می‌کند که تعلق یافتن به کلیسا را در عمل نشان می‌دهد.

آیه‌ی کلیدی: عبرانیان ۱۰:۲۴-۲۵.

برای پیشی جستن در محبّت و کارهای نیکو یکدیگر را تشویق کنیم. از جمع‌شدن با یکدیگر در مجالس کلیسایی غفلت نکنیم چنانکه بعضی‌ها به این عادت کرده‌اند؛ بلکه باید یکدیگر را بیشتر تشویق نماییم، مخصوصاً در این زمان که روز خداوند نزدیک می‌شود.

۱) مطابق این آیه، سعی کنید به استنتاجی از مفهوم تعلق به کلیسای محلی دست یابید.

ما باید مراقبِ یکدیگر باشیم، بدین معنا که حضور داشته باشیم!
ما باید به‌طور مرتب یا وفادارانه شرکت کنیم، این نیازمند تعهد است.
ارتباطات ما باید سالم باشد و بر اساس امید مشترک ما بر مسیح باشد.

اعمال ۵:۱۶، *از این رو کلیساها در ایمان تقویت می‌یافتند و روز به روز به تعدادشان افزوده می‌شد.*

۲) چرا شرکت در کلیسای محلی، بخش اساسی زندگی یک مسیحی است؟

چون این ساختاری است که خدا برای گردآوری قومش برپا کرد.
ما در این ساختار، تعمید و شام خداوند را برگزار می‌کنیم؛ چیزی که همه‌ی مسیحیان باید در آن شرکت کنند.
این بخشی از پرستشی است که متعلق به خداست.
- گوش دادن به کلام خدا و هدایت شدن در آن.
- یادگیری و سراییدن سرودهایی که ایمان ما را تقویت می‌کند.
- این مکان ایده‌آلی برای کشفِ عطایای روحانی ما و بکارگیری آن برای خدمت به دیگران است.

- این به ما اجازه می‌دهد که بدانیم چه کسانی متعلق به این ایمان هستند؛ برادران و خواهران ما در مسیح؛ تا بتوانیم یکدیگر را تشویق کنیم.

ج. نتیجه

تعمید فقط به‌معنای تبدیل قلبی نیست که با مسیح تعیین هویت می‌کند، بلکه تغییر بیرونی است که تعیین هویت شخص مسیحی با شاگردان مسیح است. به عبارت دیگر، تعیین هویت با مسیح، نه‌تنها ما را با کلیسای جهانی و نادیدنی متحد می‌کند، بلکه با کلیسای محلی و مرئی مسیح نیز متحد می‌کند. مهم نیست که این کلیسا به‌خوبی یا به‌طرز بدی شکل گرفته یا بسیار ناکامل است! این اتحاد به‌طور عملی در روابط ما با مسیحیان دیگر نمایان می‌شود. کلیسا، یک خانواده‌ی جدید می‌شود.

پیگیری شخصیِ درس پنجم

الف. تکلیف و تجربیات هفته‌ی گذشته را مرور کنید

۱) اتحاد با مسیح شاملِ اتحاد در مرگ اوست. آیا این واقعاً ضروری است، چرا؟ با کمک رومیان ۱۸:۷ پاسخ دهید.
هیچ‌چیز خوبی در جسم ما نیست. نه‌تنها گناهان بزرگ، بلکه همه‌ی چیزهایی که از جسم نشأت می‌گیرند، مانع از جلال خدا می‌شوند و سزاوارِ مرگ هستند.

۲) اتحاد با مسیح شاملِ حیات رستاخیزیافته‌ی اوست. آیا شما این حیات را دارید؟ اگر پاسخ شما منفی است، چرا ندارید؟
عیسی با تولد تازه، روحش را به ما می‌دهد؛ و ما با روحش، حیات ابدی را دریافت می‌کنیم.

۳) آیه‌ی کلیدی، رومیان ۶:۳-۴ را مرور کنید. این آیات را نیز مرور کنید.

ب. چگونه عضو بدن نادیدنی و جهانی مسیح شویم

۴) بر اساس رومیان ۹:۸، آیا تعمید مسیحی باعث می‌شود که اعضای کلیسای جهانی شویم؟
خیر، کسی بدونِ روح خدا که در ما ساکن است، به مسیح تعلق ندارد. تعمید در آب، فقط یک نماد است. تعمید روح باعث می‌شود که تولد تازه بیابیم و وارد خانواده‌ی جهانی خدا شویم.

تعمید مسیحی در آب، یک کار جادویی انجام نمی‌دهد، بلکه اگر با ایمان انجام شود، شهادتی از هویت جدید ماست.

۵) بر اساس رومیان ۱۶:۸-۱۷ و ۲۹، هویت جدید من چیست و چه نتایجی را به بار می‌آورد؟
- من فرزند خدا هستم
- وارث و هم‌ارث با مسیح
- برادر عیسی
- از پیش تعیین شده برای شباهت یافتن به مسیح

پ. چگونه عضو بدنِ محلی و مرئی مسیح شویم

۶) در اعمال ۱۳:۱۶-۱۵، نگرش لیدیه در تعهد به کلیسای محلی مسیح، چه چیزی را به ما یاد می‌دهد؟
او نه‌تنها به مسیح، بلکه به کسانی‌که به مسیح تعلق دارند و او را خدمت می‌کنند، وفادار شد.

۷) شما چگونه می‌خواهید نه‌تنها عضو کلیسای نادیدنی، بلکه عضو کلیسای محلی و مرئی نیز باشید؟

ج. چگونه به‌طور عملی، در اتحاد با بدن مسیح زندگی کنیم

۸) آیا سه رکن آیه‌ی کلیدی را به یاد می‌آورید؟

۹) چگونه می‌خواهید عبرانیان ۲۴:۱۰ را در عمل بکار ببرید؟
نمونه‌هایی از تعهد خود را بیان کنید و درباره‌ی کاری که می‌خواهید انجام دهید، فکر کنید.

۱۰) چگونه می‌خواهید عبرانیان ۲۵:۱۰ را در عمل بکار ببرید؟
نمونه‌هایی از حضور مرتب خود در جلسات را بیان کنید.

۱۱) چگونه می‌خواهید عبرانیان ۲۵:۱۰ را در عمل بکار ببرید؟
نمونه‌هایی از ارتباطات خود با برادران و خواهران مسیحی را بیان کنید.

۱۲) آیا یک گروه از ایمانداران به عیسی هست که شما را به‌عنوان کسی بشناسند که مرتباً و با تعهد حضور دارید و به‌اندازه‌ی کافی ارتباط برقرار می‌کنید که آن‌ها شما را بشناسند و شما هم آن‌ها را بشناسید؟

ج. تکلیف برای جلسه‌ی بعدی

- عبرانیان ۲۴:۱۰-۲۵ را حفظ کنید
- حتماً ارتباط واقعی با یک کلیسای محلی برقرار شود. اولاً برای اینکه شخص داوطلب نسبت به یک گروه از ایمانداران متعهد شود؛ دوماً برای اینکه مراسم تعمید را سازمان‌دهی کنید.

بی‌درنگ، به‌عنوان یک واسطه برای شخص داوطلب عمل کنید؛ و این گروه درک خواهند کرد و متقابلاً او را خواهند پذیرفت.

درس ششم.

شام خداوند- دومین آیین کلیسایی در عهدجدید.

یا چگونه تعمید و شام خداوند، یکدیگر را تکمیل می‌کنند

الف. مقدمه

امروز ما می‌خواهیم به ارتباط بین شام خداوند و تعمید بپردازیم.

تعمید نشان‌دهنده‌ی ورود به بدن مسیح، از طریق تعمید روح به‌وسیله‌ی ایمان است؛ این فقط یک‌بار انجام می‌شود. شام خداوند، شاهدی برای مشارکت با مسیح و بدن اوست (کلیسا)؛ این به‌طور مرتب انجام می‌شود. به این ترتیب، بسیاری از کلیساها فقط شام خداوند را به کسانی می‌دهند که به‌عنوان یک بزرگ‌سال، تعمید مسیحی یافته‌اند یا در کودکی تعمید یافته‌اند و بعداً تأیید کرده‌اند که اکنون شخصاً به مفهوم آن اعتقاد دارند.

سه مفهوم شام خداوند

لوقا ۲۲:۱۴-۲۰ را بخوانید.

سه مبشر، متی (۲۶:۲۶-۲۹)، مرقس (۱۴:۲۲-۲۵) و لوقا (۲۲:۱۴-۲۰)، به ما می‌گوید عیسی شام خداوند را در شبِ قبل از مرگش بر روی صلیب آغاز کرد.

این روزِ پسح بود. هر خانواده‌ی یهودی باید یک بره فراهم می‌کرد و آن را قربانی می‌کرد و کباب می‌کرد و به یادِ اولین پسح که خدا قومش را از مصر خارج کرد، آن را با یکدیگر می‌خوردند. شما می‌توانید گزارش آن را در خروج ۱۲ بیابید.

نانی که بر روی میز بود، نان واقعی بود، جسم انسان نبود؛ همان‌طور که شراب، واقعی بود و خون انسان نبود؛ اما عیسی در روز بعد، حقیقتاً جسم و خونش را به‌عنوان قربانی بر روی صلیب تقدیم کرد و رسولان این نماد را بعداً درک کردند.

۱) پسح آخر چگونه انجام شد؟

از طریق مرگ عیسی بر روی صلیب، بره‌ی حقیقی خدا، انجام شد.

اصل ۱- شام خداوند، اول از همه، یادبودِ مرگ مسیح برای ماست.

در اعمال ۴۶:۲، ما از تولد کلیسا، دقیقاً بعد از پنطیکاست، می‌بینیم که ایمانداران در خانه‌های خود، با خوشی و سادگی دل، نان را پاره کردند.

عیسی، نان حیات، بر اساس یوحنا ۲۳:۶-۶۳.

عیسی پیش از مرگش درباره‌ی واقعیت روحانی شام خداوند صحبت کرده بود.

در یوحنا ۲۲:۶-۲۵، این مبشر به ما می‌گوید مردم چگونه بعد از معجزه‌ی تکثیر نان و ماهی به دنبال عیسی بودند.

عیسی به آن‌ها گفت: «(آیه ۲۶) به دنبال من آمده‌اید... به‌خاطر نانی که خوردید و سیر شدید... (آیه ۲۷) برای خوراک فانی تلاش نکنید بلکه برای خوراکی که تا حیات جاودان باقی می‌ماند یعنی خوراکی که پسر انسان به شما خواهد داد... (آیه ۵۱) من آن نان زنده هستم که از آسمان آمده است. هرکه این نان را بخورد تا ابد زنده خواهد ماند و نانی که من خواهم داد، بدن خودم می‌باشد، که آن را به‌خاطر حیات جهانیان می‌دهم... (آیه ۵۴) هرکه بدن مرا بخورد و خون مرا بیاشامد حیات جاودان دارد... (آیه ۵۶) هرکه جسم مرا می‌خورد و خون مرا می‌آشامد، در من ساکن است و من در او.»

۲) اگر شما یکی از یهودیانی بودید که گوش می‌کردید، چه فکری می‌کردید؟

عجیب نیست که آن‌ها زیرلبی شکایت می‌کردند: «(آیه ۵۲) چگونه این شخص می‌تواند بدن خود را به ما بدهد تا بخوریم؟» حتی شاگردانش نیز زیرلبی شکایت می‌کردند.

۳) به نظرتان عیسی می‌خواست با بیان اینکه باید جسم او را بخورند و خونش را بیاشامند، چه چیزی را درک کنند؟

مفهوم این اصطلاح بسیار غنی است:

- اول، عیسی، خودش منبع حیات است. ما بدونِ او حیات نداریم.

- همان‌طور که یک حیوان مُرده به‌وسیله‌ی جسمش، به کسی که آن را می‌خورد، حیات می‌بخشد؛ لازم بود که عیسی بمیرد و خودش را تقدیم کند.

- ما باید مسیح را با ایمان به زندگی خود دعوت کنیم تا حیاتش را دریافت کنیم.

- ما باید روزانه خودمان را با کلام او تغذیه کنیم تا در ایمان، زندگی و رشد کنیم.

- ما باید در مسیح ساکن شویم و در مشارکت دائمی با او بمانیم تا از این حیات بهره‌مند شویم.

عیسی هم به شام خداوند اشاره کرد، چیزی که خودش آغاز کرد و باید دنبال می‌شد و نمادی از این واقعیت‌ها می‌شد.

عیسی به آن‌ها گفت: «(آیه ۶۳) روح است که حیات می‌بخشد ولی جسم فایده‌ای ندارد. سخنانی که به شما می‌گویم روح و حیات است.»

عیسی به این ترتیب توضیح داد که در این‌جا درباره‌ی خوردن به‌لحاظ جسمانی صحبت نمی‌کرد، بلکه درباره‌ی دریافت حیاتی صحبت می‌کرد که فقط او می‌توانست عطا کند. او آن‌ها را به همین شکل آماده کرد تا درک کنند که این حیات، رابطه‌ی نزدیک و دائمی با مسیح و از طریق روح‌القدس است که در ما ساکن است (آیه ۵۶).

عیسی بعد از مرگ، قیام و صعود به آسمان توانست به‌وسیله‌ی روح‌القدس بیاید و در کسانی‌که او را می‌پذیرند، ساکن شود. این یک سبک سخنرانی نیست، بلکه واقعیت است؛ همان‌طور که تسخیر بدن انسان‌ها توسط دیوها، یک واقعیت است. عیسی به ما گفت که بپذیریم، بخوریم و بنوشیم (مکاشفه ۲۰:۳). عیسی قبل از مرگش، این را به جمعیت گفت. او در شام آخر با شاگردان، این را به آن‌ها گفت. چقدر بیشتر این درباره‌ی ما صدق می‌کند که بعد از بازگشت او به آسمان، بعد از فرستان روح‌القدس به قلب‌مان زندگی می‌کنیم. ما از این امتیاز برخورداریم که خودمان را دائماً با حضور بسیار واقعی او در ما تغذیه کنیم.

اصل ۲- شام خداوند به ما کمک می‌کند که مشارکت‌مان را با مسیح درک کنیم.

اول قرنتیان ۱۰:۱۶-۱۷ را بخوانید.
پولس رسول، بُعد دیگری از شام خداوند را به ما نشان می‌دهد.
«...ما نیز اگرچه بسیاریم یک بدن هستیم زیرا همه‌ی ما در خوردن یک نان شریکیم.»

مطابق اول قرنتیان ۱۱:۲۰-۲۲، شرکت در شام خداوند، یک موقعیت نامنظم در بین مسیحیان قرنتس بود. پولس به آن‌ها توضیح داد که این غذا یک غذای عادی نیست و این برای سیر شدن یا مست شدن نیست
(۱۱:۲۸-۲۹) بنابراین هرکس باید خود را بیازماید، آن وقت خود از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. زیرا کسی‌که معنی و مفهوم بدن مسیح را درک نکند و از آن بخورد و بنوشد با خوردن و نوشیدن آن، خود را محکوم می‌سازد.

۴) چرا پولس بدونِ ذکری از خون، می‌گوید ما باید بدن مسیح را تشخیص دهیم؟
چون بدن مسیح، کلیساست
پاره کردن نانِ شام خداوند با یکدیگر، به‌طور نمادین نشان می‌دهد که ما به یک بدن تعلق داریم و باید به‌طور شایسته این کار را انجام دهیم و به همه‌ی برادران و خواهران خود احترام بگذاریم.

اصل ۳- شام خداوند، جشنی برای حضور ما در بدن مسیح، یعنی کلیساست.

کسی که ماهیت گروهی شام خداوند را تشخیص نمی‌دهد، در معرض داوری قرار می‌گیرد. مهم است که به غیرایمانداران کمک کنیم که تشخیص بدهند شام خداوند برای مسیحیان است (ترجیحاً تعمیدیافته) و نه برای همه.

۵) بر اساس اول قرنتیان ۱۱:۳۱، شخص چگونه می‌تواند خودش را داوری کند؟
نه‌اینکه مجازات کند، بلکه با فروتنی، خطاهایش را تشخیص دهد.
اگر به‌عنوان مثال، من در شام خداوند متوجه شوم که چیزی مرا ملزم می‌کند، می‌توانم آن را در همان لحظه نزد عیسی ببرم. اگر بدانم که یک چیزی بین یک برادر و من هست، می‌توانم در آن لحظه، قبل از شرکت در شام خداوند، پیشِ او بروم و طلب بخشش کنم. اگر برای انجام این کار آماده نیستم، بهتر است که در شام خداوند شرکت نکنم و بلافاصله این شرایط را برطرف کنم.

(توجه! این مربوط به طلب بخشش و بخشیدن چیزی است که مسئولیت ماست. ما مسئول اعمال دیگران نیستیم. اگر شخص مقابل، ما را نمی‌بخشد یا اگر رابطه به‌طور کامل احیا نشده (رومیان ۱۲:۱۸)، ما نباید شام خداوند را ترک کنیم.)

شام خداوند برای همه‌ی کسانی است که ایمان آوردند و توبه کردند؛ و این می‌تواند موقعیت قدرتمندی برای مصالحه‌ی خدا با انسان‌ها باشد.
آیه‌ی کلیدی

آیه‌ی کلیدی: یوحنا ۳۵:۶

من نان حیات هستم. هرکه نزد من بیاید، هرگز گرسنه نخواهد شد و هرکه به من ایمان بیاورد، هرگز تشنه نخواهد گردید.

بر اساس نسخه‌ی اصلی یونانی، فعلِ خوردن و نوشیدن، در یک قالب دستوری است و به‌معنای «خوردن و نوشیدنِ دائمی» است. این نشان می‌دهد که ما می‌توانیم دائماً در مسیح تغذیه شویم؛ با شام خداوند یا بدونِ شام خداوند؛ این یک واقعیت روحانی است. عیسی با شام خداوند، یک نماد واقعی به ما می‌دهد که به ما کمک می‌کند تا به‌وسیله‌ی ایمان، به این واقعیت روحانی تکیه کنیم.

چ. نتیجه

تعمید و شام خداوند، دو آیین کلیسایی هستند که عیسی به کلیسایش داده است.
یک آیین کلیسایی، عمل مقدسی است که به ما کمک می‌کند واقعیت‌های روحانی را با ایمان بطلبیم.

عیسی، تعمید را به‌عنوان شهادت عمومی تعیین کرد که یک‌بار برای همیشه هویت ما را با او در مرگ و رستاخیزش تعیین کند. بعلاوه، او شام خداوند را به‌عنوان عمل تکرارشونده به ما داد تا دائماً قربانی او را برای خود به یاد آوریم. شام خداوند به یادبودِ مسیح، موقعیتی برای یادبود مرگ او برای ما و اعلام مشارکت ما با او و تعلق به بدن او، یعنی کلیساست.

پیگیری شخصی درس ششم

الف. تکلیف و تجربیات هفته‌ی گذشته را مرور کنید

۱) آیا بر اساس عبرانیان ۱۰:۲۴-۲۵، رابطه‌ی شما با برادران و خواهران مسیحی در مسیر درست پیش می‌رود؟
آیا شما توانستید با گروهی که به آن پیوستید، رابطه‌ی خوبی برقرار کنید؟

۲) آیا آیه‌ی کلیدی را به یاد می‌آورید؟

ب. تعمید، نشانه‌ی عهد جدید

۳) وقتی عیسی جام شراب را به شاگردانش داد، او گفت این جام عهد است. بر اساس لوقا ۲۲:۲۰، آیا او درباره‌ی عهد عتیق صحبت می‌کرد یا عهد جدید؟
او درباره‌ی جام عهد جدید صحبت می‌کرد.

۴) وقتی خدا یک عهدی را پیشنهاد می‌کند، آیا شما با خدا عهد می‌بندید، یا او با شما پیمان می‌بندد؟ آیا این مانند یک قرارداد یا مذاکره درباره‌ی شرایط است؟
خیر، خدا همه‌ی کارها را انجام می‌دهد؛ همه‌ی مقدمات و کل بهای این عهد برعهده‌ی اوست. من پیشنهاد او را قبول می‌کنم.

پ. ماهیت شام خداوند

۵) سه مفهوم شام خداوند چیست؟
- مرگ عیسی را به من یادآوری و اعلام کند
- در مشارکت با او زندگی کنم
- در مشارکت با برادران و خواهرانم زندگی کنم

ج. چگونه جسم و خون عیسی را بخوریم و بنوشیم

۶) آیا عیسی درباره‌ی خوردنِ جسمش و نوشیدن خونش فقط از طریق شام خداوند صحبت می‌کرد؟
خیر، او قبلاً درباره‌ی آن صحبت کرد و این را افزود که این کلام، روح و حیات است.

۷) بر اساس یوحنا ۶:۶۳، آیا عیسی درباره‌ی جسم و خون جسمانی خود صحبت می‌کرد یا درباره‌ی یک واقعیت روحانی؟
عیسی درباره‌ی یک واقعیت روحانی صحبت می‌کرد.

۸) آیا شام خداوند قدرت جادویی دارد که این واقعیت روحانی را منتقل کند، یا یک نماد است که عمل ایمان ما اجازه می‌دهد که با حضور واقعی او تغذیه شویم؟
ما با ایمان، عیسی را می‌پذیریم و با ایمان از حضور روحانی و واقعی او تغذیه می‌شویم.

۹) آیا این عمل ایمان، منحصراً به شام خداوند مربوط است؟
خیر. عیسی در یوحنا ۶، بدون اشاره به شام خداوند درباره‌ی آن صحبت کرد.
پولس درباره‌ی غلاطیان ۲:۲۰-۲۱ نیز بدون ذکر شام خداوند صحبت کرد.
این آیین مقدس، یک نماد مادی از واقعیت روحانی است و می‌تواند کمک ارزشمندی برای ایمان ما باشد.

چ. ما چگونه باید خودمان را قبل از شام خداوند بیازماییم.

۱۰) بر اساس اول قرنتیان ۱۱:۲۰-۳۴، چرا پولس، قرنتیان را به‌خاطر شرکت ناشایسته در شام خداوند توبیخ کرد؟
آن‌ها از این امتیاز سوءاستفاده کرده و پرخوری می‌کردند و مست می‌شدند؛ در عین حال، فقرا را تحقیر می‌کردند. آن‌ها به خداوند و کلیسایش احترام نمی‌گذاشتند.

۱۱) اگر من بدانم که شام خداوند در تضاد با رفتار من است، باید چه کار کنم؟
در آن لحظه، با خدا و انسان‌ها آشتی کنم یا در شام خداوند شرکت نکنم، تا زمانی‌که موضوع مورد نظر را برطرف کنم. (متی ۵:۲۳-۲۶)

۱۲) عواقب در نظر نگرفتن این دستورالعمل‌ها چیست؟
داوری، ازجمله بیماری یا حتی مرگ زودرس می‌تواند برای ما اتفاق بیفتد، چون خدا به این طریق ما را اصلاح می‌کند تا مانند بقیه‌ی دنیا در ابدیت هلاک نشویم. (آیه ۳۲)

ح. نتیجه

۱۳) آیا آماده هستید که خودتان را مطابق کتاب‌مقدس بیازمایید؟

۱۴) آیا باید چیزی را پیش از شرکت در شام خداوند اصلاح کنید؟
وقتی توبه کردید، می‌توانید در شام خداوند شرکت کنید، چون این به همه‌ی کسانی داده می‌شود که توبه می‌کنند و به قربانی عیسی برای خود ایمان دارند.

۱۵) اگر کسی از شما بپرسد که خدا چگونه شما را برای روز تعمیدتان آماده کرده، چه می‌گویید؟

خ. تکلیف

- آیه‌ی کلیدی را حفظ کنید
- بررسی کنید و ببینید که آیا برای شام خداوند آماده هستید؛ و اگر هنوز چیزی باید اصلاح شود، بلافاصله آن را انجام دهید.
- خلاصه‌ای از شهادت خود تهیه کنید؛ شفاهی یا کتبی؛ تا بتوانید آن را به کسانی که برای موقعیت شادِ تعمیدتان حضور دارند، ارائه کنید!

- مراسم تعمید را با گروه کلیسایی آینده‌ی خود تنظیم کنید.
- به سؤالاتی که شش درس اول را مرور می‌کند، پاسخ دهید.

اگر برای شام خداوند آماده هستید، برای تعمید آماده‌اید.
شاد باشید!

درس هفتم
چگونه شهادت خود را آماده کنید

یا پیشرفت طبیعی شهادت پولس رسول.

شما می‌توانید با تأیید پاسخ‌های تعلیم‌گیرنده به سؤالات، آغاز کنید و بعضی از نکات خاص و موردنیاز را مرور کنید.

اعمال ۲۶:۱-۲۳ را بخوانید.

۱) مقدمه‌ی پولس، اعمال ۲۶:۲-۳.

پولس به شنوندگان خود اشاره می‌کند. آن‌ها چه کسانی هستند؟
زمینه‌ی شهادت او چیست؟
او چگونه آن را برای این شنوندگان تنظیم می‌کند؟

مقدمه‌ی من

من به چه کسی شهادت خواهم داد؟
یک مقدمه‌ی مناسب تهیه کنید.

۲) گذشته‌ی پولس، اعمال ۲۶:۴-۱۱.

پولس درباره‌ی دوران جوانی، خانواده و محیط مذهبی خود صحبت کرد. درباره‌ی مذهب، غیرت، سرگردانی و نابینایی خود و غیره صحبت کرد.

گذشته‌ی من

به همین شکل، شما درباره‌ی گذشته‌ی خود صحبت کنید. درباره‌ی جایگاه روحانی یا مذهبی، غیرت یا بی‌تفاوتی، سخت‌دلی یا تحقیق، سرگردانی، نابینایی، تشنگی خود و غیره صحبت کنید.

۳) ملاقات پولس با مسیح، اعمال ۲۶:۱۲-۱۸.

پولس درباره‌ی شرایطی صحبت می‌کند که به ملاقاتش با مسیح ختم شد: جایگاه روحانی او، مسیح چگونه توجه او را جلب کرد، چگونه روح (قلب) او روشن شد و پاسخ او.

ملاقات من با مسیح

چه موقعیت‌هایی، شما را به‌سوی ملاقات با مسیح هدایت کرد؟
درباره‌ی جایگاه روح خود، طریقی که مسیح توجه شما را جلب کرد، طریقی که قلب‌تان را روشن کرد و درباره‌ی پاسخ خود صحبت کنید.

چگونه برای اولین بار با انجیل آشنا شُدید؟
کتاب‌مقدس، مسیحیان، والدین، دعا و غیره چه نقشی داشتند؟
چه کسی بیشترین تأثیر را بر شما گذاشت تا به مسیح ایمان آورید؟

۴) نتیجه: پولس، انجیل را ارائه کرد، اعمال ۲۶:۱۹-۲۳

پولس، انجیل را برای شنوندگانش خلاصه کرد تا آن‌ها بتوانند مسیح را به‌عنوان نجات‌دهنده‌شان بپذیرند.
کدام‌یک از ارکان پیغام انجیل را ذکر کرد؟ (پاسخ‌های درست را در زیر بررسی کنید.)

☐ عیسی، مسیحِ موعود عهدعتیق است (پادشاه- مسیحا)
✓ *آیه ۲۲*
☐ او به‌عنوان قربانی گناهان دنیا مُرد
✓ *آیه ۲۳*
☐ او در روز سوم از مردگان برخاست و به‌عنوان خداوند سلطنت می‌کند.
✓ *آیه ۲۳*
☐ او بر شاگردانی که شاهدانش هستند، ظاهر می‌شود.
✓ *× این ذکر نشده است.*
☐ همه (یهود و غیریهود) باید از اعمال خود توبه کنند و به او ایمان آورند تا نجات ابدی را دریافت کنند.
✓ *آیه ۲۰، ۲۳*

(شما می‌توانید این آیه را با اول قرنتیان ۱۵:۳-۸ و اعمال ۱۰:۳۷-۴۳ که پیغام انجیل به‌طور واضح و مختصر ارائه شده، مقایسه کنید.)

ارائه‌ی انجیل توسط من

آماده باشید که خودتان آن را انجام دهید.
به کسانی فکر کنید که پیغام شما را درک می‌کنند، به نیازهای خاص آن‌ها برای درک انجیل فکر کنید.
با توجه به زمانی که در اختیار دارید و نتایجی که می‌خواهید بدست آورید، می‌توانید کل پیغام یا عناصر خاصی از انجیل را ارائه کنید.
شما می‌توانید توضیح بدهید که افراد خاصی می‌خواهند و آماده‌اند که بعد از یک نصیحت، ایمان بیاورند؛ عده‌ای دیگر بسیار مخالفت می‌کنند یا درک کمی از این پیغام دارند. یک نتیجه‌ای که انتظار می‌رود و نهایتاً یک نتیجه‌ی مناسب است، این است که آن‌ها به چالش کشیده شوند و به کلام کتاب‌مقدس علاقمند شوند.

این پیغام را با تجربه‌ی شخصی خود حمایت کنید؛ اما کتاب‌مقدس را نیز بازگو کنید. شاید بتوانید از آیه یا عبارت کتاب‌مقدسی استفاده کنید که بیش از همه در هنگام ایمان آوردن شما به عیسی مسیح به‌عنوان نجات‌دهنده‌ی شخصی‌تان با شما صحبت کرد.

سؤالاتی برای مرور این دوره‌ی تعمید

(بعد از درس ششم انجام شود)

الف. درس اول: چرا تعمید بگیرم

۱) چرا تعمید بگیرم؟

۲) عیسی چه کار کرد که شاگردان ضرورت تعمید را درک کنند؟

داستان:
آیه‌ی کلیدی
ملاحظات، سؤالات، شک‌ها:

ب. درس دوم: اولین تعمید مسیحی در تاریخ

۳) عیسی چگونه برای اولین بار، متعلقانش را تعمید داد؟

۴) شاگردان برای اولین بار چگونه تعمید دادند؟

۵) پطرس به‌عنوان شرایط تعمید، چه سؤالی می‌کرد؟

داستان:
آیه‌ی کلیدی
ملاحظات، سؤالات، شک‌ها:

پ. درس سوم: تعمید، نمادی از عهد جدید

خدا چه کار کرد تا شاگردان درک کنند که اکنون در عهد جدید هستند؟
این برای ما که در عهد جدید هستیم؛ عهدی متفاوت از عهد عتیق؛ چه مفهومی دارد؟

داستان:
آیه‌ی کلیدی
ملاحظات، سؤالات، شک‌ها:

ج. درس چهارم، تعمید: تعیین هویت با مسیح در مرگش

۶) چگونه با مسیح در مرگ و رستاخیزش متحد شویم.

۷) چه کسی مسئولِ تعمید است؟

داستان:
آیه‌ی کلیدی
ملاحظات، سؤالات، شک‌ها:

چ. درس پنجم: تعمید به‌عنوان نشانی از هویت مشترک و جدید ما

۸) ما چگونه اعضای خانواده‌ی خدا، کلیسای جهانی و نادیدنی می‌شویم؟

۹) ما چگونه اعضای کلیسای محلی و مرئی می‌شویم؟

داستان:
آیه‌ی کلیدی
ملاحظات، سؤالات، شک‌ها:

نامه‌ی سرگشوده به همه‌ی کسانی‌که این درس‌ها را دریافت می‌کنند

خواننده‌ی عزیز،

شما این هفت درس را درباره‌ی تعمید مسیحی در دست دارید؛ ما فقط یک خواهش از شما داریم: از شما می‌خواهیم که بعد از نگاهی بر این مطالب، نظرتان را به ما بگویید. به‌عنوان نمونه: این مطالب توجه ما را جلب می‌کند:

ما چگونه می‌توانیم این دوره را بهبود بخشیم؟
آیا این دوره بسیار جاه‌طلبانه به نظر می‌رسد؟ آیا بسیار پیچیده است؟
آیا سبک استفاه از داستان و یک آیه‌ی حفظی، برای افراد اندیشمند مناسب است؟
آیا بهتر است که به نقطه‌نظرات مختلف درباره‌ی کلیساهای مختلف اشاره نکنیم؟
آیا خطایی وجود دارد، مخصوصاً خطاهای کتاب‌مقدسی یا روش‌های ناسالم تفسیر؟
آیا پیشنهادی دارید؟

اگر برای ما ننویسید، ما نمی‌توانیم از دیدگاه‌های شما باخبر شویم.
ما امیدواریم که با ما تماس بگیرید و این برای خیریت همه باشد.

پیشاپیش به‌خاطر همه‌ی تلاش‌های شما سپاسگزاریم.